

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

Coloniae Agripp., 1623

Partis Tertiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59636)

PARS TERTIA.

 MEDITATIO I.
 DE INGRESSV IN HIE-
 RVSALEM.

PUNCTA MEDITATIONIS.

- Mat. 21.* I. *Præcepit Dominus adduci asinam &*
Luc. 19. *pullam: soluite & adducite mihi,*
Ioan. 11. *&c.*
 II. *Asinam conscendit, Apostolorum ve-*
stibus instratam.
 III. *Populus obviam veniens vestimen-*
tis suis, & ramis sternebat viam &
canebat: Osanna filio David, &c.

FIGVRA.

Exod. 12. **P**Ræcepit Dominus filijs Israel; vt A-
 gnum qui immolandus esset die Pas-
 chæ, quinque diebus ante, domum suam
 adducerent: ibique seruarent vsque ad
 diem sacrificii.

PROPHETIÆ.

Zach. 9. **E**Xulta satis filia Sion, iubila filia Hie-
 rusalem, Ecce Rex tuus venit tibi
 iustus.

*iustus, & saluator: ipse pauper, ascen-
dens super asinam & pullum filium asinae.*

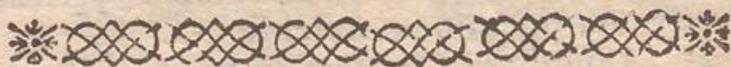
*Dicite filia Sion: Ecce Saluator tuus ve-
nit, merces eius cum eo.* Isaia 62.

DOCUMENTA.

1. **N**OLVIT Christus insidere asino nudo, sed instrato vestibus Apostolorū. Christus in anima nuda sedem non figit; sed in ea, quam virtutibus & Apostolicis operibus ornatam vestitamque inuenit.
2. Dominus ad se vehendū, non sibi delegit animalia superba & pompatica; sed abiecta & mansueta. Curemus in nobis, insint hæ virtutes, vt in anima nostra confidere & quiescere dignetur Christus.
3. Tunc instar Apostolorum locum vestimentis nostris parauimus, in quo Christus se-deat; cum pijs exhortationibus delinimus, & flectimus animos & corda hominum, vt in ijs. inhabitare possit Christus & quiescere.
4. Illi sternunt vestimenta sua in via, qui mortificari affectibus & edomita carne, viam parant Christo, qua ad illorum mentes acce-dat. Illi item qui na virtute, exemplum alijs. ad imitandum præsent.
5. Tunc Christo cum ramis oliuarum obuiam imus, cum exercemus opera misericordix & charitatis: cum palmarum ramis autem, quando de tentatione aliqua victoriam reportamus.
6. Vestes nostras ad pedes Christi sternimus, cum inopes, qui sunt quasi pedes Christi, nostris diuitijs subleuamus.
7. Christum in anima nostra cum laudi-

bus, & benedictionibus tum excipimus; cum in Confessione sincerè exponimus omnia peccata: itemque cum pro beneficijs in nos collatis Maiestati ipsius gratias agimus.

8. Christus gloriam suam voluit missam esse humilitate: ut qui pullo asini veheretur, animali scilicet, ad vilia plebis opera destinato. Sic & nos, ubi vel externa laude, vel externa tentatione ad vanam gloriam extollimur, reuocemus in memoriam nostræ conditionis vtilitatem, quamque in rebus omnibus miseri & imperfecti simus.

MEDITATIO II.
DE CONCILIO IV-
DÆORVM.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- Mat. 26 I. Christus, circa Pascha denunciatur discipulis passionem, dicens fore, ut post biduū tradatur, & crucifigatur.*
Mar 14.
Luc. 22.
- II. Principes & Seniores cum Caipha consilium inierunt, ut eum dolo tenerent, timentes plebem.
- III. Sathana in Iudam intrante, abiit ille ad Iudeos congregatos, spondens se traditurum. & constituerunt ei 30. argenteos.

FI-

FIGVRA.

FRATRES Iosephi, cum eum ad se venientem adspicerent, stimulante invidia de eius nece cogitabant: & consilio inito dicebant inter se: *Ecce somniator venit, venite occidamus eum.* Gen. 37.

Fratres Iosephum Ismaclitis viginti denarijs vendiderunt. *Ibidem.*

PROPHETIÆ.

FOderunt foueam, ut caperent me, & laqueos absconderunt pedibus meis. Tu autem Domine scis omne consilium eorum aduersum me in mortem. Hier. 13.

In eo dum conuenirent simul aduersum me, accipere animam meam, consiliati sunt. Psal. 30.

Dixerunt inimici mei, & qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in unum dicentes; Deus dereliquit eum, persequimini & comprehendite eum. Psal. 70.

Et appenderunt mercedem meam triginta argenteos. Zach. 11.

Vendiderunt Iustum pro argento, & pauperem pro calceamento. Amos 2.

DOCUMENTA.

- I. **Q**VI alijs vel atate, vel scientia, vel dignitate præstant, ij operam dare debent, vt præsent etiam sanctitate & legum obseruatione; vt possint non modò consilio, sed

fed etiam vitæ exemplo sibi creditos adiuvare. Caveant verò sibi, ne suo exemplo cuiquam occasionem dent ruinæ, quod ab istis Sacerdotibus & Senioribus Iudæorum commissum est: qui suo iudicio Christum morte dignum pronunciantes, causam præbuerunt populo, ut peruerso iudicio ipsorum sequens auctoritatem, contra Christum insurgeret.

2. Si Iudas Apostolus Christi, qui cum Christo conuersabatur, eius doctrinam audiebat, & miracula præ oculis habebat: tamen sola occasione loculorum, qui erant ipsi commissi, ita per auaritiam excæcatus est, ut animum posset inducere, ut Dominum suum venderet: quid nobis fiet si non cautè caueamus peccatorum occasiones?

3. Qui principio vim sibi non infert, nec vincit animi vitiosas inclinationes, magno est in periculo ruinæ. Diabolus enim in quam partem inclinari nos intelligit, in eam nos suis tentationibus & grauibus impellit, & facilius prostermit.

4. Quemcunque sermone aut exemplo ad peccatum inducimus, ei Christum vendimus, per eius peccatum iniuria afficiendum, & crucifigendum.

5. Quot cupiditatibus tenemur rerum terrenarum, honoris, scientiæ, opum, voluptatum corporis, tot loculos cum Iuda circumferimus, id est laqueos quibus capiamur, & trahamur ad interitum. Omittamus hos loculos, ne pereamus: neque enim Apostolorum vilius perijt, nisi qui loculos habuit.

6. Quoties Dominum offendimus, ut nostræ cupiditati facimus satis, aut illius diuinas inspirationes contempnimus: toties Christum vili precio vendimus, & multo viliori nunquam, quam illum Iudas vendiderit.

MEDI-

MEDITATIO III.
DE DISCIPVLIS AD PA-
RANDAM COENAM MISSIS.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. *Primo die azymorum, Petro ac Ioan-* Mat. 26
ni dicit: Euntes parate nobis Pa- Luc. 22.
scha, vt manducemus.

II. *Quærentibus vbi vellet parari? dat il-*
lis signum, vt sequantur hominem,
aquam baiulantem, dicentes Patri-
familias: dicit Magister, apud te
facio Pascha cum discipulis.

III. *At ille ostendit eis cœnaculum ma-*
gnum stratum, ibique pararunt, ac
IESVS Matre in Bethania relicta fa-
cto vespere discubuit cum duodecim.

FIGVRÆ.

SAVL cum socio dum quærit Samue- I. Reg. 9.
lem, occurrit in ipso vrbis ingressu
pueris exeuntibus ad hauriendam aquã,
à quibus didicit, quo loco esset Samuel,
qui vtrumque eo die solemni adhibuit
conuiuio.

Eliezer missus à domino suo Abraham Gen. 24.
ad

ad inquirendum Laban, in vrbis ingref-
fu occurrit Rebeccæ; ferenti in humeris
lagenam aquæ; quæ inuitauit eum in do-
mum patris sui, locum dicens esse ibi
spatiosum, cum omnibus rebus ad habi-
tandum necessarijs.

Tob. 10. Anna Tobix mater, cum filio, in lon-
ginquam peregrinationem iussu patris
abituro, valedixisset, cœpit flere & dice-
re: baculum senectutis nostræ tulisti, &
transmisisti à nobis.

DOCUMENTA.

1. **Q**VI in illis rebus obedientiam præstant
in quibus iustis de causis ab obedien-
tia liberi erant, idque vt alijs exem-
plum præbeant, tãto maiore sunt virtute præ-
diti, quanto sunt Christo similiores; qui cum
nulla lege teneretur, vt tamen nobis exem-
plum relinqueret, voluit se sponte legi subij-
cere.
2. In rerum externarum angustijs, non ni-
mia est capienda sollicitudo, sed Deo fidendum,
illudque cogitandum, si modo nos illi fideliter
seruiamus, & ante omnia regnum Dei &
gloriam eius quæremus, fore, vt ille non de-
sinat necessaria nobis curare. Quemadmo-
dum Christo, tamen si nullum apparatus fe-
cisset ad Pascha, omnia tamen ad tempus præ-
sto fuerunt.
3. Misit Christus Petrum & Ioannem, ad pa-
randum Pascha. Petrus bonam actionem, Ioan-
nes deuotam significat contemplationem. Sic
nos si cupimus dignum parare in anima lo-
cum, quo corpus Christi in Sacramento acci-
piamus,

piamus, præmittere debemus virtutum actiones cum deuotis orationibus.

4. Domum, quam Christus ad celebrandum Pascha erat ingressurus, prius ingreditur homo, portans lagenam aquæ: vt intelligamus, cum in SS. Sacramento Dominum recepturi sumus, lauandam prius purgandamque animam, aquis lacrymarum & contritionis de peccatis.

5. Si cupimus, vt Dominus noster in corde nostro hospes esse dignetur, efficiamus ex illo cœnaculum grande, stratum grande: per magnitudinem fidei, amplitudinem spei, charitatis latitudinem: stratum varietate virtutum omnium.

6. Cum Christus Patris mandato vocaretur, vt Hierosolyman iret ad crucem, discessit Bethania, relicta Matre, amicis, & omnibus quæ apud illos iucunda esse possunt. Sic nobis, cum vt diuinis præceptis obediamus, itemque sanctis inspirationibus, si quando nos Deus vocet Hierosolyman, id est, ad visionem pacis, ad statum scilicet perfectiorem, vbi vera est pax; abijciendus est omnis affectus & respectus humanus: relictis enim parentibus, amicis, atque omnibus quæ mundo grata sunt, currendum est alacriter, ad amplexandam cum Christo crucem obedientiæ.

7. Parentes & amici Christi Bethaniæ erant, quod domum afflictionis significat: at verò hostes & crux Hierosolymanis, quæ est visio pacis: quo latenter indicatur, inter parentes, mundi voluptates, nihil nisi molestias Spiritus inueniri, & per crucem è contra persecutionum & afflictionum, recta iri ad veram & perfectam pacem.

MEDI-

MEDITATIO IV.
DE COENA VLTIMA.

PUNCTA MEDITATIONIS.

- Mat. 26* I. *Discumbens cum Discipulis, ait: De-*
Mar. 14 *siderio desideravi manducare*
Luc. 22. *hoc Pascha vobiscum, antequam*
patiar.
- II. *Ex hoc non manducabo illud do-*
nec impleatur, in regno Dei.
- III. *Accepto Calice gratias agens dixit:*
Accipite & diuidite inter vos: nō
bibam de generatione vitis, do-
nec veniat regnum Dei.

PROPHETIÆ.

- Prov. 9.* *Sapientia immolauit victimas suas, mis-*
cuit vinum, & proposuit mensam suam.
- Pf. 127.* *Filij tui sicut nouella oliuarum in circui-*
tu mensa tua.

DOCUMENTA.

- I. **C**hristus dum coenat & discipulis suam
 caritatem ostendit, Iudam non excludit
 à quo se venditū iri sciebat. Sic nos à be-
 neficentia nostra neminem omnino proximo-
 rum debemus excludere, sed bene facere om-
 nibus.

nibus: & non minus pro ijs, qui nos odio, quā qui nos amore prosequuntur orare.

2. Non abiiciendus est animus, si quando desiderijs nostris continuò Dominus non satisfacit: etiamsi bona illa & sancta sint. Nam & ipse Christus tot annos expectauit, antequam salutem nostram, cuius tanto aestuabat desiderio, nobis conficeret.

3. Christus non ignarus, vel quam misera esset hæc vita, vel quam optabilis ipsi & pretiosa mors semper vitam fastidiebat, mortem exoptabat: At nos cœci, qui nihil aliud dulce aut præstans iudicamus, nisi quod oculis cernimus, & nimium horremus mortem, & vitæ cupiditatem immensam fouemus.

4. Porrexit discipulis calicem Christus, vt eum inter se diuiderent. Calix hic molestias & res aduersas huius vitæ indicat, qui voluntate Christi inter nos diuidendus est. Vt scilicet alter alterius mala doleat, alter alterius onera portet, alter alteri, cum res postulat, sit subsidio. Ita si faciamus, implebimus legem Christi, quæ dicit Apostolus. *Alter alterius onera portate, & sic adimplebitis legem Christi.*

5. Promisit Christus Apostolis, tum se perfectè manducaturum cum ipsis Pascha, cum in sua Ecclesia regnum obtineret, quod nunc omnibus fidelibus præstat: cum enim digne sacramenta sumunt, epulatur ipse cum illis tanquam membris suis. Quod si igitur tanta hominis Christiani dignitas, quanta est manducare Christum, non mouet nos ad huius mensæ frequentationem: moueat saltem quod Christus nobiscum manducet: vt die illa iudicij extrema possit dicere: *Venite benedicti quoniam esuriui & dedistis mihi manducare.* Mat. 25.

6. Ve.

6. Verus Paschæ Agnus, id est, Christus in Sacram. eo modo sumi debet, quo ille mysticus. principio cum pane azymo sine fermento, id est, conscientia expurgata ab omni malitia & peccandi voluntate. Deinde cum lactucis agrestibus, id est, cum acerbo dolore peccatorum. Tertio succinctis lumbis per continentiam carnis. Quarto calceatis pedibus, id est, affectibus liberis à rebus terrenis. Quinto cum baculis in manibus, id est, accurata custodia nostri ipsorum.

MEDITATIO V. DE LOTIONE PEDVM.

PVNCTA MEDITATIONIS

an. 13. I. Christo suorum pedes lauare incipienti, & ad Petrum venienti, dixit ille: Domine, Tu mihi lauas pedes! hoc non fiet in aeternum.

II. IESV dicenti: Si te non lauero, non habebis partem mecum, ait: Domine, non tantum pedes, sed etiam manus & caput.

III. Finita lotione, resumptis vestibus, monuit eos, vt eodem modo sibi mutuo pedes lauarent, concludens: Exemplum dedi, vt quemadmodum feci, sic & vos faciatis.

FI-

FIGVRA.

FRATRIBVS Iosephi in Ægypto, *Gen. 43.*
 cū ab ipso ad conuiuium inuitati
 essent: præbita est prius aqua pedibus la-
 uandis.

Moyfes Aaronem & filios prius aqua *Luc. 8.*
 lauit, quam eos indueret sacris Sacerdo-
 tum vestibus.

DOCUMENTA.

1. **M**Anus & caput vt munda sint, instar
 Apostolorum, curare debemus, id est,
 vt in operibus & moribus sit sanctitas
 puritas & rectitudo in intentione.

2. Sæpe pœnitentia & confessione crebra,
 abluenda sunt sordes cupiditatum & amoris
 terreni à pedibus anima, vt possimus partera
 habere cum Christo.

3. Christus de humilitate nos eruditurus,
 prius exemplo, tum verbis docet: prius enim
 lauit, quàm docuit: vt intelligeremus eos qui
 alijs superiores sunt, aut eorum curam ge-
 runt, debere suos primum suo exemplo, dein-
 de oratione ad virtutem adducere.

4. Pedes fratrum & proximorum cum
 Christo lauamus, cū pro ijs, qui in pecca-
 tis hærent, preces fundimus, cum iniurias
 nobis illatas vltro donamus, cum nostris san-
 ctis moribus & cohortationibus pijs illos ad
 peccata & imperfectiones fugiendas induci-
 mus.

5. Quæcunque actiones à caritate & humi-
 litate proficiuntur, ex, Christi exemplo,
 sum-

summo desiderio & alacritate arripienda sunt. Neque enim verecundari Christianum decet, si factum Christi sequatur : nec seruum, si ijs ministerijs occupetur, in quibus videt esse Dominum.

6. Pudeat nos : cum videmus Dominum & Magistrum cum discipulo contendente, ut sibi liceat in anteriorem esse, & pedes more mancipij lauare. Et nos terra vermiculi erubescimus seruire aut obedire ijs, etiam quibus inferiores sumus : cupientes honorem & reuerentiam nobis potius exhiberi.

7. Noluit Christus Petro lotionis causam, nisi absoluto opere, indicare. Sic nos non decet curiose rerum, quas Deus in hoc mundo permittit, scrutari causas ; potius perferre omnia : ad extremum enim omnia cum fructu & voluptate quorsum pertinnerint intelligemus.

si Qui agrè ferunt, aut certè infructuosas apud se esse patiuntur aliorum reprehensiones, aut Superiorum, patrumque spiritualium monitiones ; item qui contemnunt aut repugnant diuinis inspirationibus : ij sunt, qui à Christo lauari, & quod sequitur, partem habere cum illo reculant.

MEDITATIO VI.
DE INSTITVTIONE
SS. EUCHARISTIÆ.
PVNCTA MEDITATIONIS.

Mat 26 I. *Cœnantibus illis, IESVS accepit panem ac gratias agens, benedixit, fregit,*
Mar. 14.
Luc, 22. *git,*

git, deditque discipulis, dicens: Accipite, & comedite: Hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur.

II. Similiter accepto calice gratias egit ac dans illis, dixit: Hic est sanguis meus novi testamenti, qui pro vobis effundetur in remissionem peccatorum.

III. Hoc facite in meam commemorationem.

FIGURÆ.

MELCHISEDECH Sacerdos Dei al- *Gen. 14.*
tissimi obtulit panem & vinum.

Præcepit Dominus populo Israel, vt *Exod. 12.*
ad suum Pascha, sumerent agnum sine macula, & assum igni comederent, cum pane azymo, & lactucis agrestibus.

Pluit Deus manna de cælo, ad cibum *Exod. 13.*
populi sui in deserto.

PROPHETIÆ.

PAnem Cæli dedit eis, panem Angelorum *Psal. 77.*
manducauit homo.

Parasti in conspectu meo mensam, aduersus eos, qui tribulant me. *Psal. 22.*

Memoriam fecit mirabilium suorum misericors & miserator Dominus, escam dedit timentibus se. *Psal. 110.*

L

Faciet

- Isaia 25. Faciet Dominus exercituum omnibus populis in monte hoc, conuiuium pinguium, conuiuium vindemia.*
- Zach. 9. Quid enim bonum est eius, & quid pulchrum eius, nisi frumentum electorum, & vinum germinans virgines?*
- Prou. 9. Venite comedite panem meum, & bibite vinum, quod miscui vobis.*

D O C U M E N T A.

1. **C**HRI^STVS accipiens panem prius gratias egit Deo Patri: ita & nobis antequam venerandum hoc Sacramentum sumamus, precibus animus præparandus est, & de tanto beneficio cœlesti datori agenda gratia.
2. Vt Christum imitemur, opus est, vt ante initia bonarum actionum gratijs actis Deum honoremus.
3. Nos ipsos comminuere affectuum mortificatione debemus, & propriæ voluntatis abnegatione, nosque ipsos Christo cibum dare, quemadmodum ille exinanivit se, vt animæ nostræ fieret cibus.
4. In rebus huius vitæ aduersis, gratia & laudes dicendæ sunt Deo. Sicut Christus cum accepisset calicem, quo supplicia ipsius indicantur, gratias egit & benedixit.
5. Postquam Christus Apostolis dederat ex suo calice bibere, promisit fore, vt vinum cum ipso nouum in regno suo bibant. Nos enim si in hac vita bibamus rerum aduersarum calicem, qui nos assimulat Christo; in altera diuinorum ipsius gaudiorum particeps erimus.

6. Quo

6. Quoniam in hoc Sacramento se Christus Panem Angelorum appellat, laborandum nobis est, si quidem, ut par est, hoc pane vesci optamus, ut Angelorum in nobis puritas & mundities epitescat.

7. Corpus & sanguinem suum reliquit nobis Christus sub panis & vini specie; ut quemadmodum ex pluribus granis frumenti panis vnus; & ex pluribus vuarum granis vinū conficitur: sic Christiani omnes, qui huius mysterij participatione se dignos exhiberent, omnes vno huius Sacramenti vinculo iungerentur, ea caritate, quam in primitijs Christianorum floruisse testantur Apostolorū Acta. Multitudinis credentium erat cor vnum, & anima vna.

MEDITATIO VII.
DE PRODITIONE
PATEFACTA.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. *Christo turbato ac dicente: vnus ex vobis me tradet; tristati singuli dixerunt: Nunquid ego sum Domine, &c.* Mar. 26
Mar. 14
Luc. 22.
Ioan. 13.

II. *Ioanni supra pectus eius recumbenti ac roganti: Quis esset? respondit IESVS: cui ego intinctum panem porrexero.*

III. *Intinctum panem dedit Iudæ dicēs:*
L 2 Quod

bus po-
uium,

id pul-
m, &

bibite

n prius
bis ante-
mentum
ndus est,
agenda

t, vt ante
is Deum

um mor-
tatis ab-
um dare,
vt animā

gratiæ &
ristus cum
us indica-

ederat ex
vt vinum
oant. Nos
n aduersa-
Christo; in
particeps

6. Quo

Quod facis, fac citius: statimque
introuit in illum Satanas, ille exiuit;
nec quisquam intellexit discumben-
tium.

FIGURA.

2. Reg. 15
& 17. **A**CHITOPHEL cū admissus esset
ad intima Dauidis Regis consilia,
coniuratione contra illum cum Absalo-
ne inita, auctor fuit vt trucidaretur Da-
uid.

PROPHETIÆ.

Psal. 45. **S**i inimicus meus maledixisset mihi, susti-
nuissem utique, & si is qui oderat me su-
per me magna locutus fuisset; abscondissem
me forsitan ab eo.

TV verò homo vnanimis, Dux meus, &
notus meus, qui simul mecum dulces capiebat
cibos.

DOCUMENTA.

1. **C**VM indigni ad sacram mensam accedi-
mus: tum manus tradentis Christum
est in mensa cum ipso. Sic enim in spe-
ciem simulamus, nos inter amicos cupere cum
illo cœnare, reuera lictoribus illum per pec-
cata nostra ad crucem tradimus.

2. Christi lenitatem imitabimur, si nos
subito commoueamur, & ad poenam pro-
ximum & fratrem damnemus, cū vel im-
perfectionis aliquid in ijs videmus, vel iniu-

riam accipimus. Mansuetus homo potius illum cum amoris significatione subleuabit, & preces ad Deum fundet, vt gratia inter ipsos reintegretur.

3. Misit primùm Diabolus cogitationem proditionis in cor Iudæ, deinde ingressus est ipse ad rem perpetranda. Principijs cogitationum malarum, & Diabolarum suggestionum obstemus: ne si cum delectatione ijs immoremur, paulatim aperiamus illis ostium cõsensus, quo dẽmon ingressus omni nos spoliat gratia.

4. Peragamus opera nostra in luce, non in tenebris nocturnis, quod Iudas fecit. Nihil in abdito faciamus, quod idem coram omnibus non essemus facturi. Similiter homines Spiritui dediti & religiosi, caueant, ne quicquam ex actionibus pijs, quas priuatim etiam exercent, occultum esse velint, vt id nec Patribus spiritualibus, nec superioribus aperiant: ne & ipsi, Iudæ instar, in fraudem illecti à Diabolo, præcipitium aliquod incurrant.

5. Erubescamus apud nõs, quod tam parum imitemur caritatem Christi, occultè ille reprehendit, nec proditorem vult prodere: at nos peccata nostra ignota esse cupimus, de alienis & promptè fabulamur, & ea nota esse volumus omnibus.

6. Ioannes, qui gratiam significat, quiescebat in sinu Christi, cui Christus, quis esset proditor secretò aperuit. Laboremus & nos per cordis puritatem, vt apud Dominum gratiosi simus. Sic per contemplationem digni erimus, qui nunc in dulcissimo Christi pectore conquiescamus, vt postmodũ ad arcana illa cœlestia admittamur.

7. Christus passionem & depressionem suam appellat gloriam & claritatem, qua glorificabit illum Deus. Quam diuersa sunt iudicia Dei & hominum. Homines claritatem suam in honoribus, amplitudine, & rebus secundis huius vitæ collocant; Deus aterna sapientia, in contemnendo seipsum & patiendo.

MEDITATIO VIII.
PRAEDICTIO DE SCANDALO DISCIPULORVM,
ET PETRI NEGATIONE.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- I. Contentionem quarentium: Quis videretur esse maior? sedat, docens id humilitate obtineri, & suo exemplo confirmat.
- II. Petro significat Sathanam expetisse eum, vt cribraret, sed eius oratione confirmandū ne deficiat; quia & omnes scandalum passuros.
- III. Petro affirmanti se paratum in carcerem & mortem cum ipso ire, praedicit ipsum, ea ipsa nocte, ter esse negaturum: quamuis tam ipse Petrus, quam alij, contrarium sponderent.

FIGV.

FIGVRA.

MORITVRVS Patriarcha Iacob, *Gen. 48.*
 stantibus in orbem omnibus filijs, *& 49.*
 prætulit minorē fratrem Ephraim, maiori
 Manassi; deinde cum multa futura præ-
 dixisset, bene illis precatus est.

DOCUMENTA.

1. **Q**VANDO QV IDEM non pudit
 Christum suis seruire discipulis, nos
 item, si pudet alterius cuiusquam ho-
 minis imitari humilitatem, Christi saltem
 humilitatem imitari non pudeat.
2. Apostolis promisit Christus regnum,
 non quod ipsum secuti essent, sed quod se-
 cum in tentationibus permansissent. Parum
 est bene cœpisse, nisi perseueres; neque is
 qui tantum sequitur Christum, sed qui pati-
 tur, & affligitur pro ipso, afficitur præ-
 mijs.
3. Diabolus cupit tentationibus cribrare
 omnes homines, sed imprimis seruos Chri-
 sti, ab illo ad aliorum vtilitatem & auxilium
 destinatos. Vigilemus ergo, quia non dormit
 inimicus.
4. Christus rogauit pro Petro, vt conuer-
 sus alios confirmaret. Et nos, si quam à Domi-
 no gratiam consecuti sumus, non eam pati
 debemus otiosam esse, sed adhibere ad auxi-
 lium & salutem aliorum.
5. Ne putemus nos esse tutos, quantum-
 canque in virtutibus processisse videamur,
 sæpe enim accidit, vt qui reliquis virtute
 L 4 longè

longè antecellere putantur , turpius corruant.

6. Permisit Dominus Petrum in columnā illam magnam labi , pro nostra instructione. Primum vt disceremus non nobis fidere , aut de nostris viribus magnificè sentire , nostra imbecillitate cognita. Deinde vt plus Christo, iisque , qui vice ipsius nobis præsunt , quam nostro iudicio credamus. Tertio , vt imprudentem eorum audaciam reprimeret , qui res magnas scire, & facere melius quam alij volunt. Quarto , vt quibus aliorum cura & gubernatio commissa est , suo experimento discant , quomodo subditorum infirmitatibus, si quando labantur, compati debeant.

MEDITATIO IX. DE ITINERE

AD HORTVM.

PVNCTA MEDITATIONIS.

Mat. 26. I. Hymno dicto, egressus est cum discipulis trans torrentem Cedron, in montem Oliueti.

Mar. 14.

Luc. 22.

Ioan. 18.

II. Ingressus hortum, assumptis tribus discipulis, coepit tristari, pauere, tædere, ac mœstus esse.

III. ait illis : Tristis est anima mea, vsque ad mortem; sustinete, & vigilate mecum. Et auulsus est ab eis ad iactum lapidis.

FIGV.

FIGURA.

IOSAPHAT Rex Iuda, intelligens ^{2. Par. 20}
 Moabitas & Ammonitas magnum exercitum contra se ducere, plenus timoris & pauoris, prostravit se in oratione coram Domino, oblectrans vt manus hostium posset euadere.

PROPHETIÆ.

COR meum conturbatum est in me. & for- ^{Psal. 54.}
mido mortis cecidit super me.
 Repleta est malis anima mea. & vita mea ^{Psal. 87.}
in inferno appropinquavit.

DOCUMENTA.

1. **N**EQVAQVAM seruis Dei desperandum est, si quando tentationis tempore, etiam si timore, & animi quadam deiectione se impugnari sentiât; vt enim nobis praberet exemplum, voluit Christus redemptor noster ipse timore & tristitia affici.
2. Non tam tristis est Saluator de sua morte, quam cupide optabat, quã de nobis. Debemus ergo & nos ipsum imitantes, tristitia simul & misericordia de proximorum spiritali damno aut indigentia moueri.
3. Si Christus ex amore nostri tantum dolorem & anxietatem sine vlllo solatio sentire voluit; decet nos pro amore in ipsum nostro, proq; nostra salute voluptates, & inania mundi gaudia contemnere.

L 5

4. Si

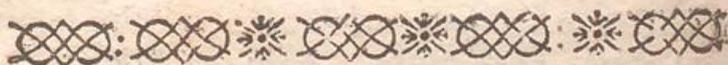
FIGV.

4. Sicum deuotione cupimus orare; intrandum est cordis secretum, purgata mente à terrenis affectibus, & à multorum conuersatione, etiam amicorum discedendum: vt Christus à carissimis discipulis abiit.

5. Discamus exemplo Christi frango rationis coercere exultantes perturbationes, ne vsque ad animam penetrent; sed maneant in solis sensibus sub imperio voluntatis.

6. Si quando in actionibus aut laboribus pro Deo susceptis, tadium nobis aliquod obrepat aut tristitia; ne despondeamus animum, neque putemus idcirco nostros labores merito aut fructu carere. Solemur nos exemplo Christi, qui in ipso opere redemptionis nostræ tadium & quoddam velut fastidium sensit.

7. In omnibus molestijs & tentationibus ad preces confugiendum est; quarum opere consequemur, vt vel profus onere hoc liberemur, vel certè ea nobis virium fiat accessio, vt facilius perferre, & fructum ex rebus aduersis capere possimus.

MEDITATIO X.

DE ORATIONE

CHRISTI IN HORTO.

PVNCTA MEDITATIONIS.

Mat. 26 I. Procidens in faciem orabat, vt fieri posset, transfiret ab eo hora,
Mar. 14. fieri posset, transfiret ab eo hora,
Luc. 22. cum resignatione: non mea, sed tua voluntas fiat.

II. Inue-

MEDITATIONVM. 21

II. Inueniens discipulos dormientes, ait Petro: Simon dormis? non potuisti vna hora vigilare mecum? Vigilate & orate.

III. Oravit secundò, & cum discipuli dormirent, ihs relictis abiit, tertio eundem sermonem repetens.

PROPHETIÆ.

AEDIFICAVIT in gyro meo, & circum Thren. 3
cundedit me felle, & labore: sed & cum
clamauero, & rogauero, exclusit orationem
meam.

Sustinui qui simul contristaretur, & Psal. 68
non fuit; & qui consolaretur, non inueni.

DOCUMENTA.

NEQVAQVAM cessandum aut desperandum est, si non repente preces nostræ exaudiantur, persistendum potius & sæpè ac sapius petenda gratia. Frequenter enim quod initio negatur, in fine conceditur.

2. Orationes nostræ, quidquid petamus à Deo semper coniunctæ esse debent, tum certæ in Deum spei, vt ad ipsum velut Patrem confugiamus, tum obedientiæ & nostri ipsorum in diuinam voluntatem resignationi, vt cum Christo dicamus, *Pater non mea, sed tua voluntas fiat.*

L. 6.

3. Ita

3. Ita debemus exercitationibus nostris spiritualibus intenti esse, vt simul de salute proximorum solliciti simus, nostris cohortationibus alijsq; charitatis officijs illos adiuvando, vt Christus fecit Apostolis.

4. Vigilandum est in cordis & sensuum custodia, & sepe orandum, ne tentationibus victi fugiamus, quod discipuli Christi fecerunt.

5. *Non potuisti vna hora vigilare mecum?* Dicebat Petro Christus: Magnum dedecus & rubore dignum eorum, qui seruitutem Dei professi tepidi sunt & remissi: quando huius saeculi homines tot annos, imo tota vitam consumunt in offendendo Deo, vt pro praemio postmodum recipiant supplicia aeterna. At quos Dominus elegit: vt vna hora secum laborent, vt post det illis pro praemio regnum caelorum, sine cura sunt, somnum negligentiae suae dormientes.

6. Quanquam omnes, qui Deo negligenter seruiunt, in iustam incurrant reprehensionem; tamen qui alijs tum ad gubernationem, tum ad exemplum praepositi sunt, i) & grauius peccant, & acrius a Domino obiurgabuntur.

7. Cum oramus, exemplo Christi admodum nos deprimere debemus, agnoscentes indignitatem nostram. Oratio enim humiliantis se nubes penetrabit.

Eccl. 35.

MEDITATIO XI.
DE CHRISTI AGONIA.
PUNCTA MEDITATIONIS.

Luc. 22. I Apparuit Angelus de caelo confortans eum.

II. Fa-

II. Factus in agonia prolixius orabat.

III. Factus est sudor eius, sicut gutta sanguinis decurrentis in terram.

FIGURA.

IACOB Patriarcha, veniente illi obuiâ *Gen. 32.*
fratre Esau, trepidus confugit ad oran-
dum Deum: qui misit Angelum, à quo
confirmatus est, cùm diceret: Si contra
Deum fortis fuisti, quanto magis contra
hominem præualebis?

PROPHETIÆ.

Sicut aqua effusus sum, & dispersa sunt *Psa. 21.*
omnia ossa mea:

*Factū est cor meū tāquā cera liquecens; in
medio vētris mei aruit tāquā testa virt⁹ mea.*

*Vidi per noctem, & ecce vir ascendens su- Zach. 1.
per equum rufum, & ipse stabat inter mir-
teta, qua erant in profundo.*

DOCUMENTA.

1. **D**iscamus exemplo Christi, volunta-
tem nostram exuere, & eam penitus
transferre in voluntatem Dei. Discam-
mus & sensuum cupiditates vincere, easque
spiritui subijcere. Discamus in spiritualibus
necessitatibus refugere ad optimum Patrem
nostrum. Discamus denique in oratione con-
stantes esse, vt cum Christo digni habeamur
consolatione & confirmatione cœlesti.

2. Quanta molis fuit nostra redemptionis opus, quod potuit sanguinem illi exprimere, qui caelum & terram sustinet: at nos quantum parui illud facimus, quibus pro salute, saepe molestum est vel pedem de terra movere.

3. Si cruciatus huius vitae tanti sunt, ut illorum cogitatione Christo sudor cruentus effluerit: quo nos sudore sanguineo perfunderemur, si ex animo cogitaremus de ijs cruciamentis, quae vel apud inferos, vel in purgatorio parata sunt? quorum longe maior est acerbitas, quam omnium mundi cruciatuum.

4. Tantus debet esse noster in precibus ardor, ut flagranti desiderio pro Christi amore patiendi, & conformandi nos acerbae illius passioni, cum ipso etiam sudemus sanguinem.

5. Si Christus fortitudo Patris & agnus innocentissimus de sua felicitate securus, tamen imminentis mortis cogitatione, in tantas animi angustias & agoniam incidit: quos angores, quas agonias, nos in illo momento quo moriemur sustinebimus, cum sentiemus nos tam infirmos spiritu tam plenos peccatis & salutis incertos? Agamus ergo precibus quam ardentissimis cum Domino, ut in terribili illo transitu ab ipso adiumentum & solatium accipiamus, quemadmodum ipse accepit à Patre.

6. Christo orante apparuit Angelus confortans eum. Sic orantibus cum sensu pietatis & ardore, adsunt Angeli: & quanquam non semper quod petunt impetrant, quia forte non expedit, tamen Angelica consolatione non carent.

MEDI-

MEDITATIO XII.
DE PRODITIONE
CHRISTI.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- I. *Cum permisisset discipulos aliquantulum dormire, ait: sufficit: surgite; eamus: Ecce appropinquavit, qui me tradet.* *Mat. 26.
Mar. 14.*
- II. *Iudas veniens cum turba, dato eis osculi signo, appropinquavit IESV dicens: Ave Rabbi & osculatus est eum.*
- III. *Ministris dicentibus, se querere IESVM Nazarenum, cum respondisset: EGO SUM; abierunt omnes retrorsum, &c.*

FIGVRA.

IOAB princeps militiae Regis David, *2. Re. 20.* Iobuiam veniens Amafo, salutavit illum dicens: Salve mi frater, simulq; altera manu apprehendens mentum, quasi volens osculari; altera pugione latus transfigit, illumque occidit.

PRO-

 P R O P H E T I Æ.

Psal. 40. **H**omo pacis mea, in quo speravi, qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Esa. 53. Oblatus est, quia ipse voluit.

 D O C U M E N T A.

1. **I**n comparandis virtutibus, & in rebus arduis ac difficilibus, ad gloriam Dei & salutem animarum suscipiendis, non oportet timidè refugere: sed animo impauido obuiam ire tentationibus & molestijs, & omnia constanter perferre: quæ alij contra nos aut factis aut dictis moliuntur, idque exemplo Christi.
2. Judas quia Dominum reliquerat, eo sceleris venit, ut ex Apostolo Christi, qui titulus summam, quæ inter homines est, sanctitatem indicat, dux euaserit ministrorum Diaboli, & Christi ipsius proditor: sic qui semel a vocatione sua deficit, ad extrema scelerum plerumque delabitur.
3. Candidè & sincerè agendum est cum Deo & proximo, sine simulatione, qua Judas vsus est, cum verbis Christum salutaret, Magistrum osculo traderet inimicis.
4. Aequo animo ferendæ sunt fraudes omnes & iniuriæ, à quocunque inferantur, etiam ab amico, ut Christus tulit à suo discipulo.
5. Inimicis & calumniatoribus nostris nihil imprecandum est mali, ne asperis quidem verbis obiurgandi, sed suauius; & cum amo-
ri

ris affectu monendi sunt, quod Christus Iudæis & Iudæ præstitit.

6. Christum osculo tradunt, qui ficto animo ad confessionem, aut indignè ad communionem accedunt.

7. Caueamus mundum, quia proditor est, & amicus falsus. Cum diuitijs nos ornat, arridet nobis: cum voluptates offert & gaudia, osculatur nos: cum honores largitur, amplexatur. Atque his modis speciem amici præferens, morti nos tradit sempiternæ.

MEDITATIO XIII.
DE CAPTIVITATE
CHRISTI.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. *Ministris in IESVM irruētibus, rogauerunt Discipuli: Domine, si percussimus in gladio? Et Petrus abscedit Malcho auriculam.*

Mat. 26
Mar. 14.
Luc. 22.
Ioan. 18.

II. *IESVS vero prohibuit: sinite vsque huc; Et cum tetigisset auriculam serui, sanauit eam.*

III. *Postquam quæsisset ex ministris, & magistratibus, cur in templo non apprehendissent? ait: hæc est hora vestra, & potestas tenebrarum: at discipuli omnes fugerunt.*

FIGV-

FIGURA.

Indic. 15 **T**Ria milia de tribu Iuda, venientes ad Samsonem dixerunt: Ligare te venimus, & tradere in manus Philistinorum: sicque duobus ligatum funibus adduxerunt.

PROPHETIÆ.

- Psal. 21.* **C**ircumdederunt me vituli multi, & tauri pingues obsederunt me.
Aperuerunt super me os suum, sicut Leo rapiens & rugiens.
- Thren. 4* Spiritus oris nostri Christus Dominus captus est in peccatis nostris.
- Ezech. 3.* Fili hominis data sunt super te vincula & ligabunt te in eis.
- Zach. 13* Percute pastorem, & dispergentur oves gregis.
- Iob 19.* Fratres meos longe fecisti à me, & noti mei quasi alieni recesserunt à me.
- Ibid.* Dereliquerunt me propinqui mei, & qui me nouerant obliui sunt mei.

DOCUMENTA.

- I.** **C**ontra inimicos nullis nisi precationis armis nobis vtendum est, & Christi exemplo bona pro malis reddenda, neq; id modo verbis, sed etiam re ipsa. Gladio nemerarij iudicij nemo ferendus est, ne nos eodem

eodem tangamur , vt monet Euangelium,
Nolite iudicare & non iudicabimini.

Matt.,

2. Quandoquidem Christus amore nostri volens lubensque se capiendum Iudæis tradidit: decet vt & nos, vicissim amore illius, captiuemus omnes sensus nostros in illius obsequium, oculos, non aspectando illicita: aures, noxia non audiendo: linguam, neque de rebus otiosis, neque de aliorum fama sinistrè loquendo: manus, abstinendo ab actionibus malis: cor, non admittendo noxias cupiditates: mentem denique, cauendo noxias cogitationes.

3. Illi manus Christo ligant, qui non confidunt fore, vt Deus ipse res necessarias procurret, aut illis in tentationibus & afflictionibus opem ferat. Deinde, qui diuinis inspirationibus resistentes, non sinunt Deum vt ea in se efficiat quæ desideret. Tertiò ingrati, qui gratiæ non cooperantur, atque ita se ea indignos reddunt. Item tepidi & negligentes, qui ociosam habent gratiam, nec illa vtuntur. Denique qui de se, ob gratiam acceptam, magnificè sentiunt, aut apud alios iactitant, non abscondendo occulta dona. Hi enim his donis indigni fiunt.

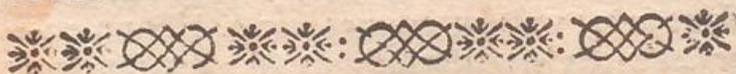
4. Christus voluit ligari pro nobis, vt nos sibi alligaret vinculis charitatis. Laboremus ergo, vt ita nos illi firmiter charitate affringamus, vt nulla re facile separari possimus.

5. Fugiunt à Christo, qui pati cum Christo refugiunt: deserunt Christum, qui vel timore aliquo humano, vel tentatione Damonis, & cupiditate effranata victi, à iustitia & veritate deflectunt.

6. Discipuli Christum secuti sunt, vsque ad pas-

ad passionis tempus: tum deinde reliquerunt. Sic parentes, amici, & huius mundi bona seruiunt tibi dum viuis; vbi ministri mortis te circumdederint, diffugient omnes. Discamus ergo non collocare spem in hominibus aut rebus humanis, sed in solo Deo, constantissimo & fidelissimo amico.

7. Ij discipulis sunt similes, qui seruiunt Christo tantisper, dum res bene fluunt, neque vlla molestia aut tædio afficiuntur: vbi verò tentatio exoritur, aut necesse est commoditates & suam voluntatem relinquere, aut pati quicquam in obsequio Christi, subito se retrahunt, & illum destituunt.

MEDITATIO XIV.
DE CHRISTI AD ANNAM
DEDUCTIONE.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- I. *Christus cum ad Annam duceretur, secutus est à longè Petrus, & alius discipulus, notus Pontifici.*
- II. *Pontifici interroganti de doctrina, & Discipulis, respondit, se palam locutum, & auditores roget.*
- III. *Hoc audito, Vnus ministrorum dedit ei alapam, dicens: Sic respondes Pontifici? &c. atque ita Annas ligatum misit ad Caipham?*

FIGV-

FIGVRA.

CVM Michæas vera diceret Regi Achab, surgens Sedechias pseudopropheta, inflixit illi alapam increpans etiam quod ita locutus esset. 3.Re.22.

PROPHETIÆ.

Dedit percutienti se maxillam, saturabitur opproprijs. Thren. 3.

Aperuerunt super me ora sua, & exprobrantes percusserunt maxillam meam. Iob 16.

DOCUMENTA.

1. **L**igant & trahunt ignominiosè Christū ad Annam, vbi calumnijs & iniurijs opprimatur, qui cum sub obedientia viuunt, superioris iussa suæ voluntati accommodant, aut efficiunt, vt Superior ad ipsorum imperfectiones conuiuiat.
2. Christi doctrinam cum Anna excutiunt, vt illam calumnientur: qui inquirunt & iudicant de superiorum iussis: rectene præcipiatur an secus, neque simpliciter id quod iubentur faciunt.
3. Non est tristitiæ causa, aliorum de nobis minus recta existimatio, modò ne accuset nos conscientia. Nam & Christus ipsa veritas & sapientia, calumniam passus est.
4. Si quando per errorem aliquem aut peccatum à Christo discedamus, curādum vt quā primum ad ipsum per pœnitētiā redeamus, atque de iure integro statuamus sequi illum vsque ad finem,

ad finem, quod Petrus & Ioannes fecerunt.
 5. Christus à discipulis interrogatus, cum laudes, quibus illos admodum predicaret non haberet, tacere maluit: Sic nobis cordi debet esse, quin etiam defendi proximi fama, vt nihil de illis loquamur, nisi quod ad illorum commendationem, aliorum fructum pertinere possit.

6. Calumniatoribus modestè respondendum curandumque vt alij potius quàm nos, rerum nostrarum sint testes, vtque nos vita nostra non lingua defendat, & claudat ora hominum impudentium, quorum exempla hic videmus in Christo.

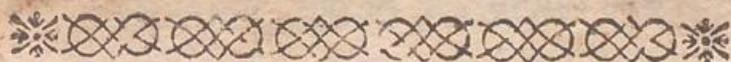
7. Qui in nos quocunque modo peccant, possumus admonere de suo errore & peccato, sine ira tamen & impatientia, amoto peccato: sic & nostri sermonis benignitate, corda eorum emolliamus, iram extinguamus potius, quam excitemus.

8. Christo in facie damus alapam, cum vt alicui mortalium placeamus, aut certè ne displiceamus, vel malum admittimus, vel omitimus bonum, quod ad honorem Dei, aut proximi adiumentum pertinebat.

9. Tunc item percutimus diuinum os Iesu, cum non audire, non accipere volumus veritatem, quam ille nobis per sanctas inspirationes tacitè loquitur. Item cum agrè ferimus aut contemnimus admonitiones, & bo-

nas Patrum aut Superiorum cohortationes: quia ipsi in nobis regendis vicem Dei obtinent.

MEDL

MEDITATIO XV.
DE GESTIS IN DOMO

CAIPHAE.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- I. Ministris Christum ad Caipham du- *Mat. 26*
centibus, Petrus sequebatur à longè, *Mar. 14.*
& sedebat cum ministris.
- II. Varijs testimonia falsa dicentibus,
surgentes duo dicebant Christum di-
xisse, se templum dissoluturum.
- III. Cum testimonia non conuenirent,
&c. Surgens summus Sacerdos di-
xit: non respondes his, qua obij-
ciuntur.

FIGVRA.

PRincipes Iezrael mandato Iezabelis, *3. Reg. 21*
duos produxerunt falsos testes, vt Na-
both virum iustum capitis damnarent.

PROPHETIÆ.

Surgentes testes iniqui, qua ignorabam, *Psal. 43.*
Sinterrogabant me.

O peccatoris, & os dolosi super me aper- *Psa. 108*
tum est.

Locuti sunt aduersum me lingua dolosa.

Ego

Ose. 7. *Ego redemi eos, & ipsi locuti sunt contra me mendacia.*

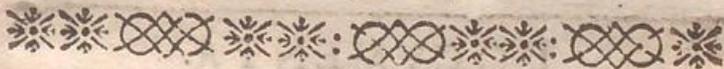
Psal. 32. *Factus sum tanquam homo non audiens, & non habens in ore suo redargutiones.*

DOCUMENTA.

1. **Q**VI alios dignitate præcellunt, conveniunt inter se de morte Christi: at turbæ & homines simplices eum sequuntur, & doctrinam eius amplexantur. Unde intelliges, quanta pericula & ruinarum occasiones sint in alto statu: contra quanto homines humiles & simplices, maiori securitate & facilitate perveniendi ad salutem fruuntur.
2. Exemplo Christi patienter ferendæ sunt calumniæ, quæque falso inter nos dicuntur, sine vel defensione nostri, vel eius, qui falsa de nobis dicit, accusatione.
3. Si rectam esse volumus viam nostram coram Deo, negligendæ sunt voces ignorantis vulgi, & maledicorum linguæ, potius tacendo respondendum, & vincendum ferendo.
4. Falsos in Christum testes quærunt, qui excusationes inveniunt, ne diuinis obtemperet inspirationibus, aut ne officium faciant. Similiter qui studiosos virtutis & ad perfectionem aspirantes accusant & vituperant.
5. Cum à quopiam iracundè & turbulente inuadimur accusatione aut obiurgatione, tacere præstat, quam excusare vel defendere. Eadem enim opera & iram hominis ardentis extinguemus, & aliis erimus exemplo.

6t Cum

6. Cum falso traducimur aut accusamur, solatio nobis sit exemplum Christi: cogitemus sententiam illius: *Beati vos, cum male dixerint vobis homines, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum aduersum vos, mentientes propter me. Gaudete & exultate, quia merces vestra copiosa est in caelo.* Mat. 5.

MEDITATIO XVI.
DE ADIVRATIONE
PONTIFICIS.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- I. *Summus Pontifex rursum dixit: adiuro te per Deum viuum, vt dicas nobis, si tu es CHRISTVS?* Mat. 26
Mar. 14.
- II. *Respondit IESVS: dixisti ego sum. ammodo videbitis filium hominis, sedentem a dextris virtutis Dei, &c.*
- III. *Sacerdos scindens vestimenta, dixit. Blasphemauit, quid vobis videtur? omnes condemnauerunt esse reum mortis.*

PROPHETIAE.

EXcaca cor populi huius, & aures eius Esa. 6.
aggraua, & oculos eius claude, ne forte
videant oculis suis, & auribus audiant,
M & cor-

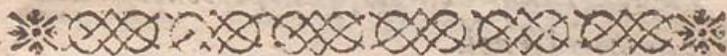
- Sap. 2.* *& corde intelligant & conuertantur.*
Circumueniamus iustum, quoniam inu-
tilis est nobis, & contrarius operibus nostris.
Improperat nobis peccata legis, & filium Dei
se nominat.
- Iob. 36.* *Causa tua quasi impij iudicata est.*

DOCUMENTA.

1. **C**HRIſTUS iniurijs & falſitate teſtium
 laceſſitus, tacet: adiuratus vt verita-
 tem profiteatur, reſpondet, etſi ſciret
 hac de cauſa eſſe plurima toleranda: vt doceret
 nos; vbi Dei honos agitur, non licere nobis
 vel cum vitæ periculo, veritatis profeſſionem
 omittere.
2. Nequaquam faciles eſſe debemus in iudi-
 cando, aut actionibus ſeu verbis proximorum,
 in malam potiùs quam bonam partem inter-
 pretandis; neque in credendo, ſi quid alijs
 narretur mali, ne cum Caipha etiam facile er-
 remus.
3. Cum tentatione agitamur, de nulla re
 pronuntiandum, aut certo aliquid in poſte-
 rum ſtatuendum eſt. Perturbatio enim animi,
 non modo efficit vt res exigua magna appa-
 reant, ſed etiam veras cum falſis confundit,
 quod apparet in Caipha.
4. Proprium eſt mundi, damnare eos qui
 verum dicunt: laudare, qui ad blandiuntur.
 Itaque ſi quid recte & verè locutus, iudicaris
 blaſphemus, noli turbari, neque ideo à dicen-
 da veritate diſcede, quando idem euenit
 Chriſto.
5. Contemnenda ſunt hominum iudicia:
 neque enim illi nos, ſi probi ſimus, efficiunt im-
 pro-

improbos : sed timeamus ne coram Deo rei
simus , qui de nobis sententiam laturus est,
non ex sententijs hominum, sed iudicio suo.

6. Linguae maledicorum & detractorum ni-
hil omnino possunt nocere ; quin potius si
velimus, plurimum nobis prodesse possunt:
siquidem cum humilitatem in nobis augeant,
meliores nos faciunt.

MEDITATIO XVII.

QVAE CHRISTVS A-
PVD CAIPHAM PASSVS SIT.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- I. *Viri, qui tenebant IESVM cadentes* *Mat. 26.*
eum colaphis, expuerunt in faciem e- *Mar. 14.*
ius, & velarunt eam. *Luc. 22.*
- II. *Alij dantes palmas in faciem dice-*
bant: prophetiza nobis Christe,
quis te percussit?
- III. *Alij multa blasphemantes dice-*
bant in eum.

FIGVRA.

PHilistæi cum Samsonem luminibus *Iudic. 16*
orbassent, iusserunt illum coram se
ludere, & in ipsum scommata iaciendo se
recreabant.

M 2

PRO-

 PROPHETIÆ.

- Isa. 50. **C**orpus meum dedi percutientibus, & genas meas vellentibus.
- Ibid. Faciem meam non auerti ab increpantibus & conspuentibus in me.
- Zach. 12. Faciem tuam velabis, quia portentum dedite domus Israel.
- Iob. 3. Abominantur me & faciem meam conspuere non verentur.
-

DOCUMENTA.

1. **F**aciem Christi conspuunt, qui impuris cogitationibus aut cupiditatibus animam suam, id est, Dei imaginem foedant.
2. Idem faciunt, qui Deo suam offerente gratiam, aut sanctis inspirationibus aliquid imperante, ipsi tamen non consuetas imperfectiones deserere conantur, repugnant, & à se reiiciunt.
3. Diuinam quoque faciem Iesu deturpant, qui sine reuerentia & sensu pietatis, non expurgatis ex animo omnibus peccatorum sordibus, impuro ore, sanctissimum Domini corpus accipiunt.
4. Illudimus Christo, cura vel pauperes, vel alios Dei seruos contemptui & ludibrio habemus.
5. Christo per linguam faciunt contumeliam, qui vel non satis reuerenter de rebus sacris loquuntur, vel cum sint religiosi, more secularium loquuntur, vel de proximo ea dicunt, quæ nihil ad audientium fructum faciunt.

6. Oculos Christo obligant, qui factis excusationibus suas tegunt imperfectiones: qui que sine verecundia & timore Dei tam audacter, peccant, ac si non videret Deus.

7. Tunc item claudimus oculos Christo, cum Superiores nostros volumus esse cæcos, nos ipsos scilicet bono lumine præditus, id quod facimus, cum laboramus ut superiores se nostris, non nos illorum iudicijs nosmet accommodemus.

MEDITATIO XVIII.
DE NEGATIONE

PETRI.

PUNCTA MEDITATIONIS.

I. Petrus calefaciens se cum ministris, negat se nosse Christum, prima & secunda vice simpliciter: tertia vice cum iuramento, &c.

Mat. 26
Mar. 14,
Luc. 22.
Ioan. 18.

II. Gallo iterum cantante, Christus respexit Petrum, & recordatus est verbi eius.

III. Exiens foras Petrus fleuit amarè.

PROPHETIÆ.

A Bominati sunt me quondam consiliarij mei, & quem maximè diligebam aduersatus est me.

Iob. 19.

Inquilini domus mea, sicut alienum habuerunt me, & quasi peregrinus fui in oculis eorum.

Ibid.

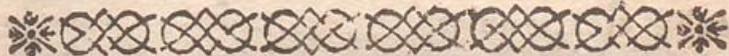
DOCUMENTA.

1. **F**UGIENDA est nostri iactantia, neque nostra virtute fidendum: sed viuendum in perpetuo timore & humilitate, ne ruamus, vt Petrus ruit, tametsi vertex esset Apostolorum, omnes etiam caritatis ardore superans.
2. Loca & conuersatio hominum, qui occasionem peccandi præbent, cauendi sunt. Difficile est enim inter improbos esse probum. Petrus certè dum inter Apostolos agebat, mortem pro Christo optabat: inter Iudæos indignissimè illum negat.
3. Principijs tentationum eundem est obuiam, nec permittendum vt imperfectio quantulacunque in animo confirmerur, ne in grauiora incidamus. Id cum Petrus negligeret, primò contra domini consiliu[m] dormiuit. Iterum fugit, mox negauit, denique periurium & sui ipsius exercitationes adiunxit.
4. Lapsi fragilitate in defectum aliquem, non debemus spem abijcere, neque in illo hærere: sed repente educere nos, & vt Petrus fecit, dolore & pœnitentia, quod commissum est, emendare.
5. Quamdiu in aliqua peccandi occasione hæremus, ne cogitandum quidem est posse nos emendari, aut spiritu proficere, vt Petrus, interim dum est in domo Caiphæ, potest sapere labi in peccatum, emendare se & amare flere, nisi domo egressus non est.
6. Negant Christum ad exemplum Petri, qui timore inani, aut utilitatis vel respectu humano cessant loqui de ijs, quæ decent, aut virtut-

virtutis studium in aperto habere, quod studium cum ab omnibus Christiani nominis officium, tum à religiosis sua professio exigit, Cogitent illi Saluatoris sententiam. *Qui erubescit me coram hominibus, erubescam Luc. 9. & ego eum coram Patre & Angelis.*

7. Laboremus in eo, vt semper nobis ante oculos versetur imbecillitas nostra: neque securi simus quod bonæ voluntatis conscij nobis simus. Instabilis est voluntas, & quavis tentatione mutatur, nisi à Deo seruetur & cõfirmetur.

8. Quamquam è peccato nostris nos viribus sine ope diuina erigere non possumus: tamen serui Christi, qui bona voluntate illi seruiunt, si fortè in defectum aliquem incidant, singulari quodam modo, per secretas inspirationes à spiritu sancto aspiciuntur & subleuantur, quod videmus in Petro.

MEDITATIO XIX.

DE COMPASSIONE
MATRIS IESV.

PVNCTA MEDITATIONIS.

EX HIEREMIA PROPHETA.

1. *Plorās plorauit in nocte, & lachryma eius in maxillis eius. Non est qui consoletur eam ex omnibus caris eius.* Thren. 1

2. *Cui comparabo te, vel cui assimilabo te,* Thren. 2
M 4 *filia*

filia Hierusalem, cui exaquabo te, & consolabor te virgo filia Sion? Magna est enim velut mare contritio tua; quis medebitur tui?

Thren. 3 Repleuit me amaritudinibus, inebriauit me absynthio.

DOCUMENTA.

1. **M**ater Domini appellata fuit Maria, idest, amara. Ita & nos amaritudine moleltiarum, & dolore de peccatis facilius in anima concipiemus Iesum, quam multarum consolationum suauitate.
2. Quanquam videatur nos Dominus aliquando relinquere, subtrahens consolationes internas: nequaquam tamen cogitandum, amorem illius in nos diminutum esse, sicut Matrem, etsi in tanto dolore & moerore versari sit passus, non desijt tamen plus omnibus rebus creatis amare.
3. Si B. Virgo, quanquam vehementer amaret filium suum Iesum (cum enim ipse esset summum bonum, amorem infinitum merebatur) tamen ne sua voluntas à Patris æterni voluntate diuersa esset, pro mundi salute, lubens passa est illum sibi auferri: maiori multò ratione decet nos seu pati spoliationem, seu impendere vltro bona omnia fortunæ, ipsamque adeo vitam si ita exigat, vel diuinorum præceptorum obedientia, vel proximi salus, quin & ferendum est, vt Christo aliquando priuemur, id est, consolationibus spiritualibus: idque pro amore ipsius Christi, & ad proximos, qui illius membra sunt, adiuuandos.
4. B. Virgo cum captus esset Christus filius eius, neque cum Apostolis fugit, neque domi hæsit,

hæsit, sed egressa ut illum inueniret, coniunxit se illi, non sine magno animi sui dolore, mansitque cum illo ad finem usque. Sic nos in rebus aduersis & tentationibus, non debemus fugere quæ molesta sunt, aut ea inuiti impatienterque sustinere, nedum cessare à bonis actionibus, quoquo modo possumus exercendis: sed potius quasi tum ire Christum, atque illius exemplum, tanquam speculum intueri, atque unà cum illo fortiter ad mortem usque crucem ferre.

5. Si Domina nostra, gratia plena, in tãtas tamẽ anxietates & mœrores incidit, ut dolor ipsius comparetur mari: quomodo nos peccatis pleni, nihil volumus pati, speramusque nos sine vlla re aduersa vitam acturos?

MEDITATIO XX.

CHRISTVS DEDUCTVS
AD PILATVM ET
IVDAS PERIT.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. *Summo mane ducentes eum in Concilium quesuerant: An ipse esset Christus, seu Messias.* Mat. 27.
Mar. 15.
Luc. 22.

II. *Christo affirmante (ut prius) surgens omnis multitudo, duxit eum ad Pilatum.*

III. *Iudas videns eum condemnatum,*

M 5 retu-

retulit 30. argenteos in templum, & abiens laqueo se suspendit.

 FIGURAE.

Judic. 15 **F**ilij Iuda duxerunt Samson: ligatum, & tradiderunt in manus Philistaeorum.

2. Reg. 17 Architopelinitio consiliarius, mox proditor Regis sui Davidis, cum saum consilium non procedere intelligeret, domum abiens, laqueo sibi vitam abstulit.

 PROPHETIÆ.

Gen. 49. **S**imeon & Levi fratres vasa iniquitatis bellantia, in consilium eorum non veniat anima mea, quia in furore suo occiderunt virum. Maledictus furor eorum, quia pertinax, & indignatio illorum, quia dura.

Zach. 11. Et tulit triginta argenteos, & proiecit illos in domum Domini,

Psa. 108. Dilexit maledictionem, & veniet ei, & noluit benedictionem, & elongabitur ab eo, & induit maledictionem sicut vestimentum.

 DOCUMENTA.

Mat. 27. **C**onsidera exitum infelicis Iudæ, & animaduverte quemadmodum in arbitrio Petri

Petri fuit negare Christum, sic in illius potestate fuisse illum prodere, sed in neutrius manu fuisse, ad veram pœnitentiam conuer- ti. Itaque caueat sibi quisq; ne per negligenti- am vsque eo in imperfectionibus & pecca- tis progrediatur, vt postea cum pedem velit referre, nec per se possit & multò minùs à Deo adiuuari mereatur.

2. Cum totam noctem Iudæi duxissent in illudendo Christo, summo mane conueniunt ad eius necem. Vide quanto diligentiores sint administri Diaboli, in exequendis cupiditati- bus suis, quarum præmium futurum est sup- pliciorum aternitas, quam nos in seruitu- te Christi, qui promittit nobis vitam æter- nam.

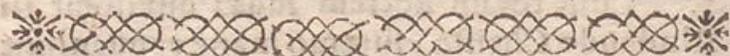
3. Inter tam multos, qui huic consilio ad- erant, non inuenitur vel vnicus, qui CHRISTI innocentis patrocinium susci- piat. Sic in tanto Christianorum & Religio- sorum numero paucos inuenire est, qui suæ vtilitatis cogitatione planè abiecta solam pietatem & honorem D E I pure sequan- tur.

4. Si quando in aliquo leuiter impinga- mus, aut ope vel consilio egeamus: eundem est ad homines secundum spiritum viuen- tes, qui & nobis compatiantur, & opem afferre, & optimis nos institutionibus con- solari possint. Ne imitemur Iudam, qui cum ad Iudæos confugisset, accepta responsione asperiore, desperans laqueo sibi vitam abru- pit.

5. Diaboli hæc est consuetudo, vt hominem efficiat eacum, ne grauitatem peccati prius videat, quam admiserit, quæ postea facilius in desperationem se precipitet. Sic nobi

multi defectus nunc apparent leues, quos post, vbi ad mortem ventum fuerit, grauiores opinionone nostra cognoscemus, cum periculo forte desperationis, nisi maturè respiscamus.

6. Quicumque ducti amore diuitiarum & temporalium commodorum discedunt à seruitute Christi, & ad sæculum reuertuntur, laqueo tenentur implicati vt Iudas.

MEDITATIO XXI.

DE PRIMA CHRISTI

APVD PILATVM ACCVSATIONE.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- Ioan. 18.* I. *Iudæi non introierunt in prætorium, ne contaminarentur, sed manducarent pascha.*
- II. *Pilato interroganti quam accusationem afferent? respondent: si non esset malefactor, non tradissemus eum.*
- III. *Et cœperunt accusare. 1. quod subuerteret gentem. 2. prohiberet dari tributum. 3. diceret se regem.*

FIGVRA.

Dan. 6. **P** Rincipes Regis Darii inuidentes Danieli, quod sibi prælatus esset, calumniis apud Regem oppresserunt, vsque eodum traderetur ad mortem.

PRO-

P R O P H E T I Æ.

EXACVERUNT *ut gladium linguas suas, intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.* Psal. 63.

Locuti sunt aduersum me lingua dolosa, & sermonibus odij circunderunt me, & expugnarunt me gratis. Ps. 108.

D O C U M E N T A.

1. **Q**UOMODO nos superioribus nostris non subiecti esse possumus etiamsi non satis probi sint, cum videamus filium Dei tanta cum submissione stare coram Pilato: & quomodo nos terra & cinis æqualibus non cedamus, cum videamus Christum iudicem cœli & terræ, homini se submittere iudici Iudææ?
2. Patienter ferendum est, si qui ornati à nobis beneficijs, tamen aduersantur, & nos apud mundum accusant: idem enim à Iudæis passus est Christus: Nunc etiam quotidie patientissime à nobis id patitur, qui cum tot ipsius beneficijs obligati simus, tam negliger tamen illi seruiamus, sæpissime etiam peccatis offendimus.
3. Si quod à nobis rectè factum est, in malam partem accipiatur: cogitemus & Christum ipsam veritatem, habitum atque appellatum esse seductorem & malefactorem.
4. Accusamus Christum, cum proximo nostro aut falsi aliquid imponimus, aut verum exaggeramus, aut sine causa alijs defectus illius aperimus.

5. Christum vt seductorem accusant ij, quos
pœnitet audisse eius inspirationes, & cœpisse
illius seruituti se dare: desiderantes videlicet
redire ad ollas Ægyptii.

MEDITATIO XXII. EXAMEN PILATI.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- Mat. 27.* I. Pilato Prætorium ingresso ac rogan-
Mar. 53. ti: An esset Rex Iudæorum? respōdit.
Luc. 23. I. Regnum suum non esse de hoc
Ioan. 18. mundo. Vt iterius instanti, addit: se
Regem esse, & in mundum venisse,
vt testimonium perhibeat veritati.
II. Pilato Iudæis dicente se causam in eo
non inuenire, accusabant eum Prin-
cipes, Christo penitus tacente.
III. Tandem inualescentes dicunt: Cō-
mouit populum docens per vni-
uersam Iudæam, incipiens à Ga-
lilæa.

PROPHETIÆ.

Psal. 2. **E**GO autem constitutus sum Rex ab eo, su-
per Sion montem sanctum eius prædicans
præceptum eius.

Testem

Testem populis dedi eum, ducem ac praeceptorem gentibus. Isaia. 55

Posui ori meo custodiam, cum consisteret peccator aduersum me. Psal. 38.

DOCUMENTA.

1. **S**I regnum Christi non est in mundo, non defigendus est in rebus terrenis animus, neque hic, sed cum Christo in caelo quaerenda solatia.
2. Ij se veritatis patronos profitentur, neque tamen vt Pilatus, eam audire volunt, qui cum probitatem Christianam aut religionem professi sint, oblata exercendae virtutis occasione, nihil agunt: aut veritatem si quando illis dicatur, reiiciunt, nec illi volunt auscultare.
3. Aduersarijs & calumniatoribus nostris, si quando ignorantia peccent, respondendum est, vt ijs satis fiat: at si malitia peccent, tacendum & ferendum sicut Christus Pilato sapius respondit, ad calumnias & conuitia Iudaeorum semper tacuit.
4. Pilatus, cum Christum ad omnia crimina tacitum videret, miratus est vehementer patientiam eius & virtutem. Sic & nos cum iniurijs aut contumelia afficimur, plus tacendo apud aliorum animos, quam respondendo & defendendo proficimus.
5. Si quando in ipsis laboribus pro salute animarum susceptis, facta nostra in calumniam vocentur, solemur nos: quando & Christus Dominus noster post tot arumnas pro salute populi sui toleratas, seductor & concitator populi habitus est.

MEDI,

i, quos
cepisse
delicet

✠

XII.

I.

IS.

ogan-

pōdit.

e hoc

lit: se

venis-

ritati.

n in eo

Prin-

: Cō-

r vni-

à Ga-

beo, su-

adicans

Testem

MEDITATIO XXIII.

MITTITVR AD

HERODEM.

PUNCTA MEDITATIONIS

- Luc. 23. I. *Pilatus, audiens esse Galileum, remisit illum ad Herodem, qui erat Hierosolymis ob festum.*
- II. *Herodes diu cupiebat videre Iesum, & gavisus est, sperans se visurum aliquod miraculum.*
- III. *I E S V S multis sermonibus interrogatus, nihil respondit, quamuis illi Principes accusarent.*

PROPHETIÆ.

Psal. 37. **E**GO autem tanquam surdus non audivam, & sicut mutus non aperiens os suum.

Isaia 42 *Tacui, semper silui, patiens fui.*

DOCUMENTA.

- I. **N**ihil profuit Herodi, cupidum iam diu fuisse videndi Christum, quia cupiditas illa non oriebatur ex desiderio emendandæ vitæ, sed ex curiositate, ut signum aliquod videret fieri. Sic nobis parum proderit præclara concipere desideria, nisi in defectibus emendandis ipsi operi strenue manum admoveamus.

2. Si

2. Si Christus Herodi respondisset, rex illum scilicet laudasset, non ipse se emendasset. Exemplo fuit ergo nobis Dominus, ut inanem gloriam caueamus: nempe de rebus ex quibus neque gloria Dei, neque proximorum utilitas, sed nostra solum laus existat planè taceamus, & malimus cum Christo à superbis hominibus contemni, quàm inaniter prædicari.

3. Noluit Herodi curiosè quærenti respondere Christus, ut doceret nos in concionibus ac sermone non hoc sequi ut curiosorum auditorum intelligentiam pascamus; illud potius, ut pijs illos ad morum emendationem commoueamus affectibus.

4. Mors potius præoptanda est, quam in gratiam cuiusquam mortalis vllum peccatum admittendum, ut Christus maluit ab Herode dånari, quàm curiosè ipsius cupiditati obsequi.

5. Diuina mysteria curiosè scrutari non debemus, neq; ut Herodes, cum arido corde exiguum habemus pietatis sensum, multa cum Deo verba facere: neque enim vlla responsione ab illo dignabimur.

6. Gratia & dona diuinitus communicata, non cuius aperienda sunt; sed ijs solum à quibus fructus aliquis expectari potest.

MEDITATIO XXIV.
CHRISTVS TANQVAM
STVLTVS AB HERODE

CONTEMNITVR.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. Herodes, R. spreuit illum cū exercitu suo. Luc. 23.

II. In-

II. *Indutum veste alba remisit ad Pilatum.*

III. *Facti sunt amici, illa ipsa die, cum ante inimici essent.*

FIGURA.

I. Re. 23. **D**AVID pro stulto habitus & contemptus fuit ab Achis Rege Geth.

PROPHETIÆ.

Psal. 2. **A**STITERUNT Reges terra, & Principes conuenerunt in unum aduersus Dominum, & aduersus Christum eius.

Hier. 3. *Factus sum in derisum omni populo, canticum eorum tota die.*

DOCUMENTA.

1. **S**I à mundo contemnimur, gaudeamus: Snam si ab eo laudaremur, indicium esset improbitatis nostræ: Is enim nos est sæculi accusare bonos, improbos laudare, quod Christo accidit.

2. Mundus cum suis, tum sermone tum factis vitiosis, virtutem & bonitatem nihili aestimat, atque adeo pro stultitia habet. Quare colliges, quam parui opiniones & iudicia mundanorum hominum facere debeamus.

3. Si deridemur & desipere putamur, eò quod Deo virtutibus prosequendis seruiamus, nihil nobis triste videatur, sed latum potius & iucundum, quod à similitudine Christi propius absumus.

4. Reli-

MEDITATIO NVM. 283

4. Religiosum virum nequaquam abiecti & simplicis habitus sui pudere debet. Christus enim nostra causa ne fatui quidem habitum recusavit.

5. Quoties aut plurium aut meliorum vestium, quā status noster exigit, cupiditate tenemur: toties pauperi & humili Iesu illudimus.

6. Quanquam non explevit votum Herodis Christus, quippe quod nulli bono esset, alia tamen parte beneficium contulit, quod non petebat: dum cum Pilato illum restituit in gratiam. Sic si quando concedat Dominus quod petimus, nunquam tamen non dat illius loco aliud melius, & aptius saluti nostræ.

7. Non satis fuit Herodi spreuisse Christum, sed remittit etiam indutum veste alba & ridicula, ut eum alijs similiter deridendum præberet. Id nos imitamur, quoties non contenti in animo iudicare de proximo, sed verbis etiam ad audientes præferimus, ut & apud illos existimationis iacturam faciat.

MEDITATIO XXV.
BARRABAS CHRISTO

PRÆFERTVR.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. Christo reducto, dicit Pilatus; nec se, *Mat. 27*
nec Herodem inuenire causam mor- *Mar. 14.*
tis: itaque vult eum flagellare. *Luc. 23.*
Ioan. 18.

II. Quo-

II. Quoniam moris erat, ut in Paschate, vnus ex reis dimitteretur, proposuit eis Barrabam seditiosum & homicidam.

III. Sacerdotibus persuadentibus, populus Barrabam Christo præfert, clamans: Crucifige eum.

FIGURA.

Leui. 14 **L**EPROSUS, à lepra curatus duos offererebat passeris Sacerdoti, quorum alter offerebatur in sacrificio pro eius emundatione, alter demittebatur liber.

PROPHETIÆ.

Psal. 117 **L**APIDEM quem reprobauerunt adificantes, hic factus est in caput anguli.
Id est, Christus, quem lapis ille designabat, cum à Iudæis coram Pilato esset reprobus, factus est caput duorum populorum: Iudæorum & Gentilium, &c.

Psal. 22 Ego autem sum vermis, & non homo; opprobrium hominum & abiectio plebis.

Hier. 14. Et eligent magis mortem quam vitam omnes qui residui fuerunt de cognatione hac pessima.

DOCV-

DOCUMENTA.

1. **S**I quando bene agentes in mala sumus
 Sexistimatione, peiusque de nobis homi-
 nes, quam de ijs, qui nobis longè ne-
 quiores sunt, iudicant; adhibenda est pa-
 tientia: cum Christus Barraba scelestior ha-
 bitus sit.

2. Barrabam præponimus Christo, cum no-
 stra iudicia aut voluntates superioris sensui
 & voluntati præferimus. Item cum virtuti vi-
 tium, spiritui carnem, honorem mundi hono-
 ri Christi, seculum religioni præponimus.

3. Cum lente in aliquas imperfectiones
 trahimur, vel ne hominibus iniucundi simus,
 vel ut nobis iucundi, similes Pilato sumus, qui
 ne quid Iudæos offenderet, sed eos in gratia
 conseruaret, dimisit Barrabam, & tradidit
 Christum.

4. Nos qui profiteamur sequi nos Christum,
 caritatem eius æmulari debemus, ut vitam,
 cum res aut salus proximi flagitat, lubentes
 profundamus. Quemadmodum Christus, ut
 Barrabam humani generis imaginem libera-
 ret, ipse se condemnandum tradidit.

5. Quam sæpe fit, ut diuina inspiratio intus
 loquatur & suadeat, ut liberemus Christum, si-
 ue peccato aliquo omittendo, siue occasione
 tollenda: at nos vel operis difficultate, vel ne-
 gligentia vincendi nos ipsos respondemus:
 Viuat Barrabas, & crucifigatur Christus.

6. Non debet nos paupertatis, viliam offi-
 ciorum, existimationis apud homines exigua
 pudere, neque enim puduit Dominum no-
 strum Barraba non modo comparari, verum
 etiam posthaberi.

MEDI-

MEDITATIO XXVI.
DE FLAGELLATIONE.

PUNCTA MEDITATIONIS.

- Mat. 27* I. Dixit Pilatus: nullam inuenio, in eo
Marc. 15 causam. Corripiam illum & dimit-
Luc. 23. tam.
Ioan. 19. II. Iudæi clamabant vt crucifigeretur.
III. Tunc apprehendit Pilatus IESVM
& flagellauit.

FIGURA.

- Ier. 20.* **H**IEREMIAS Propheta verberatus,
& *37.* & in carcerem coniectus est, quod
veritatem dixisset.

PROPHETIÆ.

- Psal. 20* **E**T fui flagellatus tota die, & castigatio
mea in matutinis.
Isaia 50. Corpus meum dedi percutientibus.
Isaia 1. A planta pedis vsque ad verticem capitis,
non est in eo sanitas.
Isaia 50 Reputauimus eum quasi leprosum, & per-
cussum à Deo, & humiliatum.
Ibidem. Ipse autem vulneratus est propter de-
licta nostra: Attritus est propter scelera no-
stra.

DOCY-

DOCUMENTA.

1. **Q**VI fieri potest, vt vnquam nos effera-
mus superbia, aut vestium splendore
capiamur, aut desideremus magnifieri
& alijs esse venerationi, cum videamus Deum
nostrum cum maximo pudore nostra gratia
nudatum palam consistere?
2. Non defensionem, non appellationem à
Pilati sententia Christus adfert: vt doceat
nos, veri amatoris esse promptum se exhibe-
re ad perferendas etiam cum culpa vacat, non
verborum tantum, sed etiam verberum iniu-
rias.
3. Vt Christus amore nostri voluit nudari,
ita nos animos nostros spiritualibus Patri-
bus debemus aperire, ne ignominia nostra, ex-
tremo iudicij die, coram Christo & Angelis
appareat.
4. Discamus à Christo rationem tractandæ
carnis: non illi scilicet assentiendum, sed ri-
gore & asperitate continendam, & immode-
ratos appetitus frano regendos.
5. Si Christus passus est flagellari se ab ini-
micis, quanto magis decet nos lubenter acci-
pere superiorum reprehensiones, & molestias,
quas nonnunquam Deus nobis immittit, cum
ab his sciamus amari nos & salutem nostram
ab ipsis quari.
6. Si tanta fuit Christi in nos liberalitas in
sanguine donando, etiamne iniquum est nos
erga ipsum res nostras, & nos ipsos largiendo
non esse liberales?
7. Si, vt Christi exemplum docet, in hac vi-
ta flagellari signum est in altera secuturæ glo-
riæ; nec possumus solatijs frui simul, hic &
in futuro: gaudeamus & expetamus in
hac

hac vita cum Christo flagris cædi, vt in altera gloria illius participes simus.

8. Christus de tot iniurijs & ignominijs quas à Iudæis patiebatur, neque verbo questus est, neque re vlla refractarium se ostendit: vt doceret nos, in vindicando honorem Christiani non esse, sed in ferenda patienter, si quã accepit, iniuria.

MEDITATIO XXVII.

DE CHRISTI

CORONATIONE.

PVNCTA MEDITATIONIS.

Mat. 27 I. *Milites suscipientes IESVM, in Pretorium congregauerunt totam cohortem.*
Mar. 15.
Ioan. 19.

II. *Exuentes eum, chlamydem coccineã circundederunt ei.*

III. *Plectentes coronam de spinis, posuerunt super caput eius.*

FIGVRA.

Gen. 23. **A**BRAM vidit montem, qui vertice alios montes supereminens, spinis esset obsitus. Hunc cum ascendisset, eo loci obtulit sacrificium filij Isaac.

PRO:

PROPHE TIA.

EGRE DIMINI *filia Sion, videte Regem Salomonem in diademate, quo coronavit illam Mater sua.* Cant. 3.

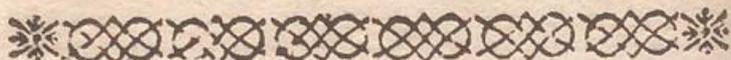
DOCUMENTA.

1. **P**URPURA caritatis operienda est multitudo peccatorum & vulnerum animæ nostræ : vt Christus texit Sanctissimi corporis lacerationem veste purpurea.
2. Per ludibrium regiam Christo vestem iniicimus, cum actiones in speciem bonas exercemus, sed quæ coram Deo, quod minus recta intentione fiant, vitiosa, & sine vlllo merito sint.
3. Non satis fuit Christo pati toto corpore, sed etiam capite, vt solueret poenas inobedientiæ, quam admittimus non solum in exsequendis mandatis, sed etiam iudicio & voluntate propria.
4. Si nullam corporis partem voluit Christus doloris expertem esse; æquum est, vt nulla sit in nobis vel animi vis, vel corporis pars quæ non in eius seruitio occupetur.
5. Coronam spineam cum Christo gestant, qui patienter ferentes huius vitæ tentationes & molestias, incedunt via arcta & spinosa ad salutem.
6. Acrius pungunt, & plus afferunt doloris capiti Christi, inanes nostræ cogitationes, & vagæ distractiones animi in laudibus diuinis recitandis, quam spine illius asperæ coronæ.

N

7. Qui

7. Qui se Christianos professi , ac minimum quidem molestiarum ferre possunt , & quavis exigua re turbantur & prosternuntur, contemplantur hoc patientiæ speculum , vt sub capite spinis coronato , pudeat ipsos esse membra delicata.

MEDITATIO XXVIII.
DE VARIA ILLUSIONE
DOMINI IN DOMO PILATI.

PUNCTA MEDITATIONIS.

- Mat. 27* I. Dederunt arundinem in dextera eius.
Mar. 15. II. Genuflexo illudebant dicentes: AVE
Ioan. 19. REX IUDAEORVM.
III. Expuentes in eum , accepta arundine percutiebant caput eius, & dabant ei alaphas.

F I G U R A.

2. Re. 16. DAVID fugiens Abtalonem , cum tritis , discalceatus , operto capite incideret, à Semei inimico maledictis , & irrisionibus , simul etiam iniurijs & contumelijs affectus est.

P R O P H E T I Æ.

Iere. 20. FACTVS sum in derisum tota die, omnes
subiannant me.

Audi.

*Audiui contumelias multorum, & terro. Ibidem.
rem in circuitu.*

DOCUMENTA.

1. **S**IMULATE Christum adorant, qui Religionem professi, vita nihil à sæcularibus differunt. Item qui in animo cogitationibus dissipati, sine sensu, exterius devotionem præ se ferunt, quique bonis monitis, quibus alios prudenter instituunt, ipsi non obtemperant.
2. Caput Christi arundine verberamus, cum immoderatis cupiditatibus rerum caducarum, aut alio quouis vanitatis & leuitatis genere, Christum, qui caput nostrum est, offendimus. Item cum in ipsius obsequio cessatores sumus, vacui actionibus bonis, aut cum in agendo aliud quicquam, præter ipsius gloriam, sequimur.
3. Cum arundinis in modum, sentimus nos esse flexiles, fragiles, & infirmos, in manus Iesu debemus nos collocare, ne tentationis ventus nos terræ affligat.
4. Spuunt in faciem Christi, qui quo tempore preces aut Dei laudes recitandæ sunt, animum per alienas & inanes res vagum esse patiuntur.
5. Erubescite, humana superbia, cum vides Dominum tuum & Deum arundinem manu gestantem, frustra vestis semiamictum, irritum, & illusum ab hominum genere infimo: & tu adhuc, qui te sequi illum profiteris, non sine cura quaris bonas & delicatas vestes, laudes & hominum famam, captas.

MEDITATIO XXIX.
DE CHRISTI AD PO-
PVLVM PRODVCTIONE.

PVNCTA MEDITATIONIS

- Ioan. 19.* I. Exiuit Pilatus foras, dicens: adduco vobis eum, vt cognoscatis quia nullã inuenio in eo causam.
- II. Exiuit IESVS portans spineam coronam & purpureum vestimentum.
- III. Pilato dicente: ECCE HOMO; clamabant Pontifices: Crucifige, crucifige eum.

PROPHETIÆ.

Ierem. 1. **O** Vos omnes, qui transitis per viam, attendite, & videte, si est dolor, sicut dolor meus.

Et vidimus eum, & non erat aspectus.

Isaia 53.

Facta est mihi hereditas mea, quasi Leo in

Ier e. 2.

sylua; dedit contra me vocem.

DOCUMENTA.

- I. **C**ONTEMPLARE Dominum illa specie, qua fuit à Pilate ostensus, id est humilem, nudum, flagellatum: & cogita,

ta, si ipse sit via, hac eundem tibi esse, si quidem ad vitam cupias peruenire.

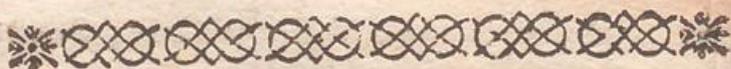
2. Si consideremus ignominiam regis Angelorum, non magnoperè solliciti erimus, quo loco nos habeat mundus. Ne ergo pudeat nos pro Christo apud homines esse contemptui: quando ille coram inimicis suis tanto pudore sustinuit affici.

3. *Ecce homo*, inquit Pilatus. Volebat Dominus ostendere talem esse hominem per peccatum in animo: plenum scilicet vulneribus & doloribus, qualem ille setum in corpore suo sanctissimo demonstrabat.

4. Si miserabilis Saluatoris aspectus, non potuit inimicorum animos retrahere ab inferenda illi nece: debet saltem nos, qui amicorum nomine censerì volumus, à continuis ipsius offensionibus retardare.

5. Christum flagellatum & contemptum ostendunt populo, qui vocatione sua relicta, cum Christi contemptu & bonorum scandalo se mundo ostendunt.

6. Si peccatis aut tentationibus occupati sumus, ostendamus Saluatoris hanc speciem aeterno Patri, quam Pilatus Iudæis ostendit. Si enim ea erat illius species, quæ animos hostiles mouere posset, quanto facilius, viscera paterna mouebit, vt misereatur nostri.

MEDITATIO XXX.
DE ITERATA IVDÆO-
RVM APVD PILATVM PE-
TITIONE MORTIS CHRISTI.

PVNCTA MEDITATIONIS.

*Ioan. 19. I. Pilato dicente, vt ipsi illum crucifigē-
rent. Responderunt: se legem habere,
secundum quam mori deberet, quia
filium Dei se fecit.*

*II. Pilatus ideo magis timens, illum de-
nuo examinavit. Sed Christo tace-
te ait: se potestatem habere crucifi-
gendi & dimittendi.*

*III. Optabat quidem dimittere; sed Iu-
dæis dicentibus, si hunc dimittis, non
es amicus Cæsaris, fedit pro tribu-
nali, &c.*

F I G V R A.

Dan. 6. CVM Daniele à Satrapis per inui-
diam accusatum, apud se Darius Rex
cuperet liberare: Satraphæ institerunt,
vt neci daretur, denuntiantes regi
negligentem illum legum Persica-
rum videri, nisi Danielem condemna-
ret.

PRO-

P R O P H E T I Æ.

FILII hominum, dētes eorum arma, & sagitta, & lingua eorum gladius acutus. *Psal. 56.*

Linguis suis dolosè agebant venenum aspidum sub labijs eorum. *Psal. 13.*

Quorum os maledictione & amaritudine plenum est: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.

D O C V M E N T A.

1. **I**VDÆI animi perturbatione cæcati scelus scelere cumulant. Caueamus ne vllum peccatum in mentem admittamus, ne per illud excæcati in alia incidamus grauiora, non discernentes, quid iustum, quid salutis nostræ conducibile sit.

2. Christus à Pilato interrogatus vnde esset, non respondit: vt discamus non esse proiciendas margaritas ante porcos, neque de rebus sublimibus agendum apud homines indignos, & non intelligentes, ne eas contemnant.

3. Non debemus, vt Pilatus, potentia aut sapientia nostræ quicquam attribuere, sed agnoscere omnia profecta esse à Deo, sine cuius voluntate, nec folium arboris commouetur.

4. Si omnis potestas est desuper, vt nec homines, nec damones quicquam contra nos possint sine diuino nutu, nemo in tentationibus, periculis, rebus aduersis timendus est, nisi solus Deus, & sperandum nihil illum permisurum, nisi quod ipsi maiorem gloriam, nobis vtilitatem afferat.

5. Auscultant vocibus mundi dicentis. *Si hoc facis non es amicus Caesaris:* qui tacita Dei inspiratione, ad bonum aliquod faciendum excitati, aut ad imperfectionem vel peccatum aliquod deserendum, respectu humano non obtemperant inspirationi.

6. Iudæi quod repudiato Christo Casarem regem suum vellent, in tot mala inciderunt, & in perpetuam seruitutem. Sic qui relicta seruitute Christi, ad mundam redeunt, perpetua fiunt mundi mancipia, & cum mundo pereunt.

7. Seculares, qui viuunt ex præscripto legum mundi & carnis; operibus suis clamant: non habere se Regem nisi Casarem. Religiosi item cum suo, non superiorum iudicio & voluntate regi volunt, Regi cœlesti repudiato, adherent terreno.

MEDITATIO XXXI. DE CHRISTI CON- DEMNATIONE.

PVNCTA MEDITATIONIS.

Mat. 27 I. Pilato pro tribunali sedenti nunciavit vxor, ne se cause Christi misceret; eo quod multa passa esset propter illum.

II. Pilato post lotionem manuum dicente: Innocens sum à sanguine Iusti huius; responderunt: Sanguis eius super nos, &c.

III. Sic

III. Sic Pilatus volens populo satisfacere, adiudicauit fieri petitionem eorum scilicet, vt dimisso Barraba, IESVS eis daretur.

MEDITATIO
DE CONDEMNATIONE
ET CRUCIFIXIONE
IESV CHRISTI.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- I. Sedens pro tribunali Pilatus, Christum iudicauit, & tradidit crucifigendum. Ioan. 19.
- II. Baiulauit Christus crucem suam, donec ob virium defectum, Simon quidam Cyrenæus illam post eum ferre compulsus est.
- III. Inter duos Latrones crucifixus fuit ascripto titulo: IESVS NAZARENVS REX IVDÆORVM.

FIGVRA.

NABOTH innocens, à principib. Iez. 3. Reg. 21. rael, iussu impiæ Iezabelis, iniquè damnatus est ad mortem.

N S PRO-

 PROPHETIÆ.

Psal. 88. **E**XALTASTI dexteram deprimen-
tium eum, latificasti omnes inimicos eius.

Psal. 93. Captabunt in animam iusti, & sanguinē
innocentem condemnabunt.

Sap. 2. Morte turpissima condemnimus eum.

 DOCUMENTA.

1. **I**N rebus aduersis & tentationibus, subij-
cere nos patienter & humiliter debemus
iudicio Dei, vt iniustum Pilatum Christus
accipere iudicem non recusauit.

2. Cū vel ex professione nostra, vel officio
tenemur malum aliquod prohibere, non de-
cet nos tergiuersari, ne opus sit cum Pilato
manus lauare, sed defendere, quibus possimus
modis honorem Dei & proximi.

3. Pilatus optabat Christum dimittere, sed
cum bona gratia Iudæorum: itaque temper
illos audiens non constanter reiciebat. Inui-
tus itaque venit ad condemnationem Chri-
sti. Sic nisi forti & constanti animo auerse-
mur ea, quæ nos, à Deo & virtute abducunt:
blanditijs sine dubio peccati iam corruptos
habemus animos.

4. Pilatus, quod non præcisè ostenderet,
planè se dimissurum Christū, occasionem Iu-
dæis dedit sperandi bene de sua cupiditate, &
vsque eo vrgendi dum peruincerent: Sic nisi
in pugna tentationum, illud ratum & fixum
habeamus, nullum peccatum admittere, nun-
quam cessabit infestare nos demon dum pro-
strauerit: quia nos illi nostro tempore spem
damus posse nos vinci.

s. Ma

5. Manus cum Pilato lauamus. & simul condemnamus Christum, cum id quod religioni nobis ducimus, tamen perpetramus, etiam excusando, coactos nos, seu aliqua tentatione seu timore humano.

6. Iniqua hominum de nobis iudicia exemplo Christi, cui seruimus, moderatè ferenda sunt. Ille enim iniquissimam à Pilato sententiam, amore nostri patientissimè sustinuit.

7. Quàm sèpè, vt mundo aut carni gratum aliquid præstemus, aut propter honores, aliaque bona temporalia, more Pilati iniuste aliquid agendo, Christum damnauimus?

MEDITATIO XXXII.

DE BAIVLATIONE

CRVCIS.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. *Apprehendentes IESVM illuserunt ei, exuentes eum purpura, & induentes vestimentis suis.* Mat. 27
Marc. 15
Ioan. 19.

II. *Eduxerunt eum, vt crucifigerent.*

III. *Baiulans sibi crucem, exiuit in montem Caluarie.*

FIGVRA.

ISAAC cum patre ad mortem proficiscens, in quo sacrificaretur, ligna sacrificij gestabat in humeris. Gen. 22.

N 6

Præ-

Leu. 4. Præcepit Deus lege veteri, vt ad peccati expiationem sumeretur vitulus sine macula, qui extra castra elatus comburetur.

PROPHETIÆ.

Esai. 22. **D**ABO clauem domus David super humerum eius.

Isaia. 9. Factus est principatus super humerum eius.

Isaia. 53. Sicut ouis ad occisionem ducitur; & tanquam agnus coram tondentibus se obmutescit.

DOCUMENTA.

1. **S**I Christus Dominus noster portauit crucem, debemus & nos portare nostram, id erit si in tentationibus patientiam conseruemus, lubenter amplectamur mortificationes quasuis, & occurrentes in ipsius seruitio molestias, vt eo similiores simus capiti nostro Christo, quem sequimur.

2. Si serui Christi esse volumus, non fugienda, sed amplectenda nobis est crux & induenda. Crux enim est insigne quod Christus sibi militantium vestibus in hac vita vult esse affixum.

3. Cùm exiret Christus crucem gestans è domo Pilati ad montem Caluarie, reliquit ibi vestes, quas illi Herodis & Pilati satellites imposuerant. Sic religiosi, cum egrediuntur è mundo, vt crucem obedientie ferant ad montem perfectionis, relinquere debent.

debent vitiosos omnes habitus & consuetudines mundi ; & induere se vestibus Christi, quæ sunt virtutes ipsius.

4. Pro Christo crucem portant ij soli , qui Christum sequuntur. Itaque si quis aliud præter Christum persequitur , si quæ crux illi ferenda obueniat , non Christo , sed suis eam cupiditatibus portat.

5. Suam crucem , quam à Patre acceperat , Christus tulit , sic nos debemus tollere crucem nostram , illam quam Deus imponit , non quæ nobis videtur. Hoc est , ex ijs tentationibus & rebus , quæ nobis diuinitus obueniunt , profectum quarere debemus , non alias præferre & optare , quando ipse nouit quod nobis vltimum sit.

MEDITATIO XXXIII.
CHRISTVS MULIERES.

ALLOQUITVR.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. IESVS conuersus ad mulieres sequentes ac plangentes dixit : Nolite flere super me ; sed super vos , & super filios vestros. *Luc. 23°*

II. Si in viridi ligno hæc faciunt ; in arido quid fiet ?

III. Ducebantur alij duo nequam cum illo , vt interficerentur.

N. 7.

FIGV-

FIGURA.

2. Reg. 15. **D**Auid Rex fugiēs Absolonem, ascende-
bat montem Oliueti, stans discal-
ceatus, operro capite, sequebatur autem
populus illum plangens.

PROPHEZIA.

Zach. II. **E**T plangent eum planctu quasi super uni-
genitum, & dolebunt super eum ut dole-
ri solet in morte primogeniti.

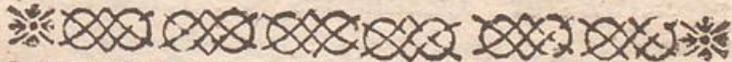
DOCUMENTA.

1. **Q**ui religiosum institutum amplexi, re-
cusant pati, appetitus frangere, aut la-
bores instituti sui subire; profitentur
quidem se cum turba Christum sequi, sed cru-
cem cum Christo non ferunt.
2. Non dolendum, sed gaudendum potius, si
eò quod seruiamus Christo, apud homines in
praua simus existimatione, & iniqui odiosiq;
iudicemur, neque enim pro nobis recusauit
Christus duci inter latrones.
3. Mulieribus Christum, non se desentibus
similes sunt, qui suorū defectuum immemo-
res & incuriosi, alienos notant & accusant.
Medeamur primū nostris morbis, tum deinde
sine reprehensione miserebimur aliorum.
4. Si Filius Dei, cum esset lignum viride, in-
nocens, fructuosum: itemq; homines iusti &
sancti, ita in hac vita adusti sint ignibus rerum
aduerſarum: quid fiet aridis lignis & quātum
putamus ardebunt in inferno peccatores?
5. Si is, qui venit in mundum sine peccato,
non egressus est sine flagello, nobis qui cum
peccato

peccato ingressi, in peccato viuimus, cogitan-
dum est, non posse nos sine flagellis & mole-
stijs vitam peragere?

6. Nolebat Dominus se fieri à mulieribus,
sed populum à quo ducebatur ad mortem, vt
ostenderet, non tam de illius passione dolen-
dum, quàm flendum & plangendum de pecca-
tis nostris, quæ mortis illi fuerunt causa.

7. Monebat Christus mulieres sui amantes,
ruinas flere populo illi imminentes, indicans
amatores Christi dolorem debere concipere
ex proximorum seu temporalibus seu spiri-
tualibus damnis.

MEDITATIO XXXIV.
SIMON CHRISTVM IN

PORTANDA CRUCE ADIUVAT.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. *In via apprehenderunt quidem Simo- Mas. 27*
nem Cyrenensem, venientem de Villa. Mar. 15.

II. *Hunc angariauerunt, vt tolleret Luc. 23.*
crucem eius.

III. *Et imposuerunt ei crucem portare*
post IESVM.

PROPHETIA.

EGO quasi agnus mansuetus, qui porta- Iere. II.
tur ad victimam.

DOCUMENTA.

I. **C**RUCEM coacti & sine fructu cum
Cyrenæo portant, quos non amor, sed
timor

scen-
iscal-
utem

uni-
dole-

xi, re-
ut la-
entur
d cru-

tius, si
nes in
iosiq;
usauit

ntibus
nemo-
usant.
leinde
n.

de, in-
usti &
rerum
iātum
s?

ccato,
i cum
eccato

timor cogit bene agere: religiosi item, qui Superiorum mandata exsequuntur inuiti.

2. In portanda cruce, id est, seruitio Christi laborandum est, quantum possumus: sperandumque fore, ut deficientibus Deus submittat auxilia, ut Christum adiuuit Cyrenæus.

3. Si quando lassitudo & quasi tedium accidat nobis in obsequio Dei, recordemur laboris & lassitudinis Christi in portanda pro nobis cruce ad montem Caluarix.

4. Crucem Christi accipiunt, qui sicut Cyrenæus, veniunt de villa, id est, qui mundum, eiusque actiones deserunt, & Hierosolymam proficiscuntur, ambulantes ad patriam caelestem.

5. Prius crucem portauit Christus ipse, quàm Cyrenæo daret: sic qui alijs prælunt; seu potestate seu doctrina, primum ipsi crucem gestare debent, nempe ut prius discant subesse, & perturbationibus repugnare: deinde eandem dare ferendam subditis.

6. Crux Christi non ad exemplum Simonis huius, sed ad præscriptum illud ipsius Christi ferenda est: *Qui vult venire post me, tollat*

Mat. 16 *crucem suam quotidie, & sequatur me.* Pri-

Mar. 8. mo vltro & libenter, non coacte suscipienda:

Luc. 9. dicit enim: *Qui vult.* Deinde sua cuique

ferenda est, non aliorum: quod indicant illa, *Crucem suam.* Tertio addit: *& sequatur*

me; quia ad Dei gloriam, non ad laudem humanam referri debet. Denique continuo & vsque ad finem vitæ perferenda est, additur enim. *Quotidie.*

MEDITATIO XXXV.
CHRISTO VINVM

MYRRHATVM PRÆBENT.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- I. *Venerunt in locum qui dicitur Golgotha, id est, Caluaria.* Mat. 27
Mar. 15.
- II. *Dederunt ei vinum cum felle mistum.*
- III. *Cum gustasset IESVS, noluit bibere.*

PROPHETIÆ.

- I. **D***ederunt in escam meam fel.* Psal. 68.
- 2. *Recordare paupertatis meae, ab-
Synthij & fellis.* Thren. 3.

DOCUMENTA.

- 1. **C***HRI*STO bibere damus vinum myrrha infectum, cum quæ propter ipsum solum agenda erant, in ijs admiscemus humanum quendam respectum, aut imperfectionem, ob quæ opera illa nostra minus placeant.
- 2. Fel ori Saluatoris inferunt vino mixtum, qui specie veritatis spargunt falsa dogmata, quiq; aut sermonis, aut factorum asperitate offendunt atque exacuunt ad iram proximos.
- 3. Christo vinum intelligentiæ myrrhæ mixtum dant, qui alienis cogitationibus inter-
precan-

precandum dant locum. Itemq; memoriã felle mistã offerunt, qui obliti beneficiorum, quæ à diuina Maiestate acceperunt; iniuriarũ, quas acceperunt à proximis, meminerunt. Illi vero voluntatẽ amarore infectam Christo præbent, quia affirmantes se illum amare, in corde tamen aliquam sensus cupiditatem, aut creaturæ cuiusq; amorem residere patiuntur.

4. Si quando post angustias tribulationum & tentationum non ea consolatione & gaudio fruimus, quod optamus, non dolendum est, sed cogitandum etiam Christo postquam in ferenda cruce exhaustus esset, pro modica refrigeratione datum esse, felle bibendum.

5. Saluator porrectum sibi vinum felli mistum gustauit quidem, sed percepto felle noluit bibere: sic & nobis non omnia, quæ speciem habent boni, continuo amplectenda sunt, sed ad libram rationis examinanda: quod si quid inuenitur in intentione fellis humani aut peruersi finis repudiandum: idq; consilio

1. Thess. 5 Apostoli, *Omnia probate, quod bonum est, tenete.*

6. Non conquerendũ est de cibo ac potione, si minus sapidis & delicatis vtamur, quam gustari placeat: quauis re potius contenti simus, memores fellis & acetis, quæ Christo Domino pro cibo & potione data sunt.

MEDITATIO XXXVI. DE CRUCIFIXIONE

CHRISTI.

Mar. 15.

Luc. 23.

Ioan. 19.

PUNCTVM MEDITATIONIS.
Et ibi crucifixerunt eum.

FIGV-

FIGVRAE.

Abraham colligauit ligna Isaac in fasciculū, & super ipsa filiū imposuit. *Gen: 22.*

Iussit Dominus Moysen facere serpētem æneum, eumque pro signo erigere, in quem si quis respiceret de vulneratis serpentum morſu, vitam seruaret. *Num. 21.*

Præcepit Dominus filijs Israel, vt primo mense fumerent agnum sine macula, quem die decimo quarto eiusdem mēſis ad vesperam, immolaret omnis multitudo filiorum Israel. *Exod. 12.*

PROPHETIÆ.

Foderunt manus meas & pedes meos, & numerauerunt omnia ossa mea. *Psal. 21.*

Qua sunt plaga ista in medio manuum tuarum? & dicet his plagatus sum in domo eorum qui diligebant me. (eum confusione. *Zach. 13.*

Minorasti dies temporis eius, perfudisti *Psal. 88.*

DOCUMENTA.

Prorſus exuendus est homo vetus cum operibus suis, vt omni amore proprio nudum sequamur Christum.

2. Si aspiciamus rarum hoc paupertatis exemplum, quod Saluator nobis præbuit, moriens nudus in trunco arboris, pudebit nos murmurare, aut conqueri, cū quid nobis deest, aut vestib. minus bonis aut delicatis vtimur.

3. Qui consecrati sunt seruituti Christi, crucifigere debent carnem cum vitijs & concupiscentijs, affigentes semetipsos ex amore IESV, clauis votorum in cruce obediē-

oriã fel-
um, que
rū, quas
lli vero
rabent,
orde ta-
creatu-

onum &
gaudio
lum est,
quam in
lica re-

elli mi-
elle no-
ua spe-
da sunt,
quod si
humani
consilio
um est.

otione, si
nam gu-
i fimus,
Domino

❀❀❀

KVI.

NE

NIS.

FIGV-

tia; vt Christus nostri amore cruci affixus est.

4. Vt Christus, nostri amore omnia membra super crucem extendit: sic nobis omnes partes corporis, & animæ vires, in eius obsequium impendendæ sunt, manus in auxilium proximorum, pedes in exercendis sanctis actionibus, lingua in laudem & benedictionem Dei, mens in pias preces & meditationes, cor in amorem ipsius.

5. Clauis manus Christo configunt, qui beneficiorum eius obliuiscuntur, aut superbiunt gratia & donis acceptis, aut de suis operibus inaniter gloriantur.

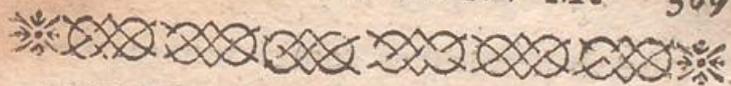
6. Pedes item configunt, qui pigre se mouent ad pietatis & caritatis officia; prompti alias & celeres ad suas recreationes, & res curiosas.

7. Voluit pro nobis Christus sublimis à terra extolli, vt auellamus mentem & desideria nostra à rebus terrenis, & erigamus in calum, vt ibi sit totus amor & conuersatio nostra, vbi est thesaurus noster.

8. Si consideremus grauissimos dolores, quos pro nobis in cruce pertulit Christus, omnis labor videbitur facilis, & omne onus leue, omnis aduersitas iucunda, quæ in ipsius seruitio se offerent.

9. Pudeat nos cum consideramus, quomodo Christus gloriosam Natiuitatem absconderit, angustiis & paupertate stabili, nocturnis tenebris, arbitris mutis animantibus. At crucis ignominiam publicam fecit in vrbe regia, die celeberrimo Paschæ, coram vniuersis Iudaicæ nationis populis. Et nos vermiculi adhuc tam anxie defectus abscondimus, virtutes ostentamus.

MEDI-

MEDITATIO XXXVII.
DE DVOBVS LATRO-
NIBVS.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- I. Crucifixerunt cum ipso duos latrones. *Mat. 27*
- II. Vnum à dextris & alium à sinistris. *Mar. 15.*
- III. Medium autem IESVM. *Luc. 23.*
Ioan. 19.

FIGVRA.

Ioseph Patriarcha inter duos malefactores in carcerem est coniectus. *Gen. 39.*

PROPHETIAE.

- I. **E**t cum sceleratis deputatus est. *Isa. 53.*
- II. Abiectionem posuisti me in medio *Ierem. 3.*
populi tui.

DOCUMENTA.

- I. **S**icut Christus crucifigi voluit amore nostri, inter duos latrones: sic nos amore ipsius spiritum nostrum debemus crucifigere, inter duos latrones, carnem & mundum.
- 2. Vt Christus in sua societate tolerauit Iudam; in morte non dedignatus est medicus esse latronum, decet & nos non indignari, sed tolerare imperfectiones proximorum, neque auersari humiliorum aut nobis inferiorum hominum conuersationem.

3. Quæ

us est.
embra
partes
quum
proxi-
tioni-
n Dei,
cor in

ui be-
rbiunt
eribus

mouët
lias &
ofas.
à ter-
fideria
calum,
nostra,

s, quos
omnis
s Ieue,
ferui-

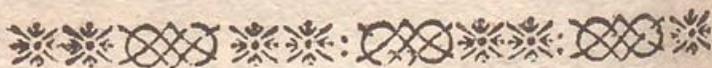
omodo
nderit,
s tene-
t crucis
gia, die
udaicæ
dhuc

IEDI-

3. Quæ ab hominibus contra innocentiam nostram, ad opinionem de nobis imminuendam dicuntur, ea patienter ferenda sunt: Nam & Christus innocentissimus, inter latrones crucifigi sustinuit.

4. Quanquam in medio latronum esset, nihil tamen vitij ab illis contraxit, sed alterius conuersione, suam cum illis sanctitatem communicauit. Sic nobis inter peccatores vitam agentibus danda est opera, vt non illorum nobis vitia, sed illis nostra potius virtus adhaereat.

5. Christus nasci voluit inter bruta animalia, viuere cum pauperibus, mori inter latrones. Non sufficit, Christi imitationem professis coepisse cum humilitate conuersionem suam, nisi Christi exemplo, ad finem vsque vitæ constantet refugiant ab omni humana gloria, & amplectantur sui contemptum & confusionem.

MEDITATIO XXXVIII. DE TITVLO CRVCIS.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. *Scrispsit Pilatus titulum, latinè, gracè, hebraicè, IESVS NAZARENVS REX IYDAEORVM.*

II. *Cum legissent illum Iudæi, dixerunt Pilato: Noli scribere Rex Iudæorum; sed quia dixit: Rex sum Iudæorum.*

III. *Respon-*

III. Respondit Pilatus: quod scripsi, scripsi.

PROPHETIÆ.

1. **E**Rit altare Domini, in medio terra Ægypti, (Iudææ, quæ ob malam vitam altera Ægyptius erat) & titulus Domini iuxta terminum eius. *Isaia 19. Psai. 95.*
2. *Dicitur in gentibus quia Dominus regnavit à ligno. **S. Iustini n° Mar. dial. cont. Trypho. affirmat. hanc esse antiquã huius Psalmsi lectione, qua à Iudæis corrupta sit.*

DOCUMENTA.

1. **C**UM in cruce tentationum, & tribulationum sumus, semper in ore & & corde sit nobis auxilium & consolatio nostra, titulus triumphalis Crucis Christi.
2. Regem habere Christum recusant ij, quos pudet videri spiritualibus rebus & virtuti studere, ideoq; respectibus humanis deterrentur sæpe dicere aut facere aliquid ad gloriam Christi.
3. Certissimum aduersus omnes tentationes remedium est, certum & firmum voluntatis propositum. Cum igitur vrget nos Diabolus, vt vel vocationem vel cuiuscunque boni actionem, de qua iam statuimus, omittamus: respondeamus cum Pilato. Quod scripsi scripsi, quod feci, infectum nolo. Sic subito Diabolus, instar Iudæorum, desinet molestus esse.
4. Viuens Christus, titulum Regis plane rececit, quia honorificus illi futurus esset; in cruce accepit, quod afferret infamiam. Sic scriuis Christi, fuglendi tituli, honores, digni-

ntiam
nuen-
Nam
rones

et, ni-
terius
com-
vitam
orum
us ad-

nima-
latro-
n pro-
onem
vsque
imana
um &

✽

VIII.

CIS.

S.

racè,

NVS

erunt

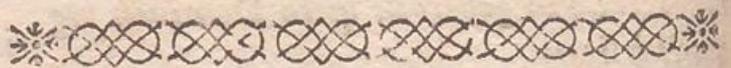
rum;

rum.

Spon-

dignitas, amplitudo tunc solum admittenda: cum in illis est patiendi materia sine vll'o honore.

5. Titulum honoris sui Christus post tergum constitui voluit, calumniatores ob oculos suos. Serui Christi post tergum habere debent, & obliuisci laudes, & virtutes, quæ illos in superbiam possunt erigere contra semper ob oculos habere, quid peccare & in quo deficere solent, quod humilitatem auget.

MEDITATIO XXXIX.
DE VESTIVM DIVISIONE.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- Matt. 27.* I. *Milites cum crucifixissent eum, acceperunt vestimenta eius.*
Luc. 23.
Ioan. 19. II. *Fecerunt quatuor partes, vnicuique partem.*
 III. *De tunica (que inconsutilis erat, contexta per totū sortiti sunt, cuius esset?*

FIGVRA.

- Gen. 37.* **F**ratres Iosephi interfecti, atque in ciuiternam dimissi, vestem sanguine tinctam Patri miserunt.

PRO.

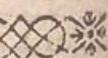
PROPHETIÆ.

Diuiserunt sibi vestimenta mea, & super. *Psalm. 21.*
 vestem meam miserunt sortem.

DOCUMENTA.

1. **P**arati esse debemus, vt beneficiamus ijs, qui nos iniurijs aut damno afficiunt: vt Christus suos crucifixoꝝ remuneratus est, vestium diuisione.
2. Si vestes Christi, inter homines infirmos diuisa sunt, cur nos volumus omnia nostra ab omnibus magni fieri, & in admiratione haberi?
3. Vestes Christi diuidimus, cum inter nos non satis conuenimus, aut cum alijs discordia aut dissensionis occasionem præbamus.
4. Conseruanda est integra vestis amoris in Deum; non alijs rebus amandis diuidenda: vt neque Christus tunicam voluit diuidi.
5. Non magnoperè commoueri debemus, si propter amorem Christi, mundus laceret vestes exteriores seu famæ seu bonorum; modò interiorem vestem virtutis & innocentia integram conseruemus.
6. Religiosus per votum obedientiæ cum Christo pendet in cruce abnegationis sui: per votum paupertatis exiit se, & diuidit vestes temporalium bonorum per votum castitatis, vestem interiorem iustitiæ, qua intus anima vestitur, integram seruat.
7. Ii qui vestes Christi inter se diuiserunt, erant milites, vt intelligamus, *De minimis pas.*

ttenda:
 llo ho-
 ost ter-
 ob ocu-
 bere de-
 qua il-
 ra fem-
 in quo
 et.

KIX.

VI-

NIS.

acce-

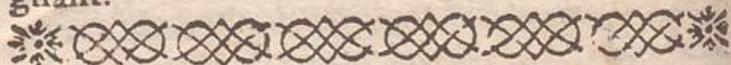
icuique

rat, cõ-
 us esset?

ie in ci-
 ine tin-

PRO.

passionis & mortis suæ præmia, non diuidere inter delicatos sed inter milites, idest, eos qui strenuè contra vitia & semetipfos pugnant.

MEDITATIO XXX.
DE IRRISIONE ET IN-
IURIIS IN CRUCE.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- Mat. 27* I. *Transeuntes blasphemabant eum di-*
Marc. 15 *centes: Vah? quid destruis templum.*
Luc. 23 II. *Similiter principes illudebant cum*
Scribis & senioribus.
III. *Dicebant: Alios saluos fecit seipsum*
non potest saluum facere. Si Rex Is-
rael est descendat de cruce, & credi-
mus ei.

FIGVRA.

Gen. 9. **N**OE, vini haustu inebriatus, nudus
iacebat dormiens in Tabernaculo,
quem videns Cham filius illudit, osten-
dens eum fratribus suis.

PROPHETIAE.

Psal. 21. **O**Mnes videntes me, deriserunt me, locuti
sunt labijs, & mouerunt caput.

Spe

*Sperauit in Domino, eripiat eum, saluum
faciat eum quoniam vult eum.*

2. *Ego factus sum opprobrium illis, viderunt me, & mouerunt capita sua.* Ps. 108.

3. *Plauserunt super me manibus omnes transeuntes per viam, sibilauerunt & mouerunt caput suum.* Thren. 2

DOCUMENTA.

1. **Q**uoniam diaboli persuadere nobis laborent, vt de cruce descendamus: aut relicto proposito vitæ sanctæ, aut ommissa exercitatione aliqua operis boni, cui assueuimus, non sunt tamen audiendi, sed ad mortem vsque cum Christo manendum in cruce.

2. Quia Christus erat Filius Dei, non conueniebat illum de cruce descendere, sed ascendere ad Patrem: Sic non conuenit seruos Dei, vt ad imperfectiones & res humiles mundi descendant: verum ascendant de virtute in virtutem vsque ad verticem perfectionis.

3. Quod boni semel proposuimus, id constanter debemus exequi: neque villo prætextu boni operis, (quamuis totum mundum lucrari possimus) vltro ad imperfectionem vllâ descendere. Nā & Christus ne promittentibus quidem Iudæis se credituros ei, voluit de cruce descendere.

4. Opprobrijs & iocis laceffitus in cruce Christus tacet: at non tacet latroni, Matrem consolatur: Patri se commendat; vt nos doceret, vbi vel honor Dei, vel salus animarum ageretur, ibi nos prodendi &

loquendi tempus esse: sed si quid nobis perfectionis aut iniuria adferatur, amore Christi tacendum & ferendum.

5. In tentationibus & angustijs quanquam videamur destitui ope diuina, nunquam tamen debemus spem de Deo planè abijcere, suo tempore enim sine dubio auxilia & solatia submittet.

6. Irrident Christum in cruce, qui in peccatis suis gloriantur, quibus ipsummet Christum crucifixerunt.

MEDITATIO XLI. DE PRIMO VERBO.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- Luc. 23.* I. IESVS *in Cruce pendens, dicebat:*
II. PATER DIMITTE ILLIS.
III. *Non enim sciunt, quid faciunt.*

FIGVRA.

Exod. 32. **D**V M filij Israel in deserto sibi idola constituunt, & contra ducem Moysen grauer murmurāt: Moyses ipse flexis humi genibus in vertice montis rogabat, vt Deus illis ignosceret.

PROPHE-

PROPHETIÆ.

1. **P**ro eo, ut me diligere, detrahebant Ps. 108.
michi: ego autem orabam.

Et posuerunt aduersum me mala pro bonis, & odium pro dilectione mea.

Et pro transgressoribus rogauit.

Isai. 57.

Isai. 53.

DOCUMENTA.

1. **Q**uemadmodum Christus tanta caritate pro inimicis deprecatus est: sic & nos promptos esse conuenit ad veniam omnibus iniuriis dandam, & orare pro persecutoribus & male de nobis loquentibus.

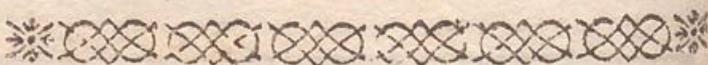
2. Quia tam bonus est Dominus, ut ignoscat crucifixoribus suis, ponamus & nos certam spem in misericordia eius, & rogemus ut & nobis ignoscat, qui peccatis nostris non minus, quam Iudai ipsum crucifiximus.

3. Si nefarium illud scelus inimicorum, Christus apud Patrem excusauit: quanto nos contemnit magis, si quidem caritate præditi sumus, excusare, non augere exiguas proximorum offensusculas?

4. Magis Christum peccata Iudæorum quam sui dolores angebant, itaque Patrem non pro se, sed pro illis rogauit. Sic & nos si veram pietatem imbiberimus, plus curæ suscipiemus in salute alterius spirituali, quam in nostra temporali.

5. Si Iudæi excusatione digni videbantur, quod nescirent, quid facerent: nos quibus Christus cognitus, toties tam en iterum per peccata crucifigitur, quam apud Deū inueniemus excusationem?

6. Christus à quo tempore in horto captus est, ad mortem vsque multa fecit & pauca dixit, vt doceret nos, cum in res molestas & duras incidimus, patientia multa, non multis verbis opus esse.

MEDITATIO XLII.
DE SECUNDO VERBO
PUNCTA MEDITATIONIS.

- Luc. 23.* I. *Vnus latronum, improperebat Christo dicens: Si tu es Christus; saluum fac teipsum, & nos.*
- II. *Alter increpabat eum dicens: Nequē tu times Deum, quod in eadem damnatione es? & nos quidem iuste &c. Hic autem nihil mali gessit.*
- III. *Et dicebat IESV: Domine, memento mei cum veneris in regnum tuum. Ait IESVS: Amen dico tibi; hodie mecum eris in Paradiso.*

FIGV

FIGVRA.

Iosephus in carcerem cū duobus male- *Gen. 40.*
ficis coniectus, alteri prædixit fore vt
euaaderet, & gratiæ Pharaonis restitueretur: alter deinde capitis damnatus est.

PROPHETIÆ.

Erit tibi anima tua in salutem, quia in *Hier. 39.*
me habuisti fiduciam.

DOCUMENTA.

1. **C**um ab hominibus abiectis aut impro-
bis calumnias sustinemus, patienter
ferendum est: Christus enim se à latro-
ne subsannari passus est.
2. Si quid in Deum sanctosque impiè dica-
tur aut fiat, nequaquam ferendum est, sed vt
à bono latrone impius, sic blasphemus ille,
quisquis est, à nobis grauius, ex zelo animo-
rum reprehendendus est.
3. Si Deum volumus misericordem in nos
esse, non celanda aut excusanda, sed agnoscen-
da est culpa, & peccata syncerè confitenda,
quod bonus latro fecit.
4. Cum proximum audimus traduci aut ac-
cusari, debemus eum boni latronis exemplo
defendere & accusare, nos verò ipsos in cōsci-
entia nostra continuo reprehendere & accu-
sare.

5. Cum

5. Cum propter peccata in poenas & castigationem Dei incidimus, cauendum ab impatientia, & maledicentia, quod non cauit malus latro; imitandus magis bonus latro vt ad cor redeamus, & humiliemus nos: Sic enim merebimur solatium accipere à Domino.
6. Si latronem, qui totam vitam per graua scelera peregerat, ob vnus horæ obsequium Christus Paradiso remuneratur: quid illis dabit, qui ad mortem vsque fideliter ipsi seruiunt?
7. Christus de duobus latronibus, qui cum ipso moriebantur, vnum saluum fecit, vt nemo desperet, si instanti morte, peccatorum sibi adhuc sit conscius: sed non & alterum saluum fecit, vt nemo prætendens misericordiam Dei, poenitentiam ad finem vitæ differat.
8. Bonus latro, vna actione insigni præstita in honorem Christi, meruit primus esse, qui post Christum ingrederetur in Paradisum: ne confidant serui Dei in multis annis in religione consumptis, multi enim in religione tyrones, in regno calorum multis antiquioribus præferrentur. Pluris est enim apud Christum hora vna feruens, quam multi anni tepentes in ipsius seruitio.
9. Latroni, qui vnum tantum dixerat bonum verbum, respondit Christus tam consolatorie: at Matri, quæ cum tanto amore illi seruierat, ita locutus est, vt magnus illi dolor accederet. Non est meritum & sanctitas, in magna animi lætitia & consolatione; sed in tribulationibus pro Christo fortiter sustinendis.
10. Tam grata est Christo peccatorum salus,

lus, vt tempore passionis, quo nullam neque diuinam neque humanam volebat admittere consolationē, hoc tamen solatij sibi seruarit, vt peccatorem vnum conuerteret. Itaque si rem gratam Domino præstare volumus, omnibus viribus cum ipso laboremus in reuocandis ad salutem peccatoribus.

MEDITATIO XLIII.
DE TERTIO VERBO
AD MATREM.

PUNCTA MEDITATIONIS.

- I. *Stabat iuxta crucem mater eius, cū Ioan. 19. Maria Cleopha & Magdalena.*
- II. *IESVS videns Matrem cum Ioanne ait: Mulier ecce filius tuus.*
- III. *Deinde Discipulo: Ecce Mater tua; & ex illa hora accepit eam Discipulus in sua.*

F I G U R A.

NOemi vidua mortis inter Moabitas filijs suis, redijt in patriam Bethleē. Cum autem salutaretur ab alijs mulieribus; respondit: Nolite me vocare Noemi, id est, pulchram; sed vocate me Mara, id-

ra, id est, amaram quia : amaritudine repleuit me vehementer Dominus.

PROPHEZIA.

Luc. 2.

ECCĒ positus est hic in ruinam & in resurrectionem multorum in Israel, & in signum cui contradicetur, & tuam ipsius animam pertransibit gladius.

DOCUMENTA.

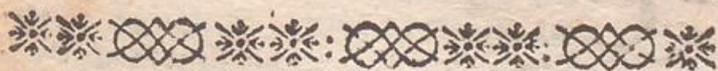
1. **M**ARIA & Ioannes, qui apud Christi primi erant in amore, stabant ad pedem crucis, non sedebant. Saluti nequaquam sufficit propè crucem Christi esse, & ocium agere, non nostræ negligentia somnum dormire; sed necesse est stare erectos, & pugnare aduersum tentationes, aliis auxilio esse, & Christum in rebus asperis perferendis imitari.
2. Si Christi charitatem imitari volumus, hominum miserorum & afflictorum misereri debemus, quod si aliud non licet, adiuuandi saltem sunt precibus, consilio, commendatione ad eos, qui solatio aut auxilio esse possint.
3. Matrem Virginem Ioanni Virgini commendat Christus. Ne speremus assecuturos nos intimam illam deuotionem erga Dominam nostram, neque dignos futuros tali Matre, nisi puritatis amantes simus.
4. Si sub Ioannis nomine omnes nos filios, dedit Matri suæ: par est vt eam amemus, eiq; vt obediens filii seruiamus: ad ipsam vt ad veram matrem confugientes, in tentationibus & angustiis rebus.

5. Chri-

5. Christus in cruce alloquens Matrem, non Matrem sed mulierem vocat. Ut doceret religiosos qui mundo mortui, cum Christo crucifixi sunt per obedientiam, obliuisci debere in terra Patrem & Matrem.

6. Si semel concessam ad tempus nobis gratiam deinde subtrahat Deus, non decet querelis & morositati dare, neq; cessare à seruitio & honore ipsius quietos, sed Matrem filio orbatam potius imitari.

2. Non commendat matrem suam Ioanni Christus, cum ab illa discederet, primum ad mortem, ne quidem in vltima coena; sed cum ambo adstarent ad crucem. Cum enim ex amicis ei vellet illam tradere, qui esset certissimus; tum clare cognitum est, Ioannem esse fidelem in amicitia, cum omnibus turpi fuga lapsis, solus repertus est Ioannes, qui vna cum matre sub cruce adstaret. Veros amicos & seruos Christi crux discernit, id est, tentationum & tribulationum tempus tum qui constantiam seruant, nec à recto discedunt, illi demum veri sunt amici Christi, & filii Matris ipsius.

MEDITATIO XXXXIV.
DE QVARTO VERBO.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. Ab hora 6. vsque ad 9. facta sunt tenebra super terram.

Mat. 27

Mar. 15.

II. Circa 9. Iesus voce magna clamauit:

Luc. 23

O 6

Heli,

Heli, Lamma. Sabachtani, id est, Deus me⁹, Deus me⁹, vt quid dereliquisti me?
 III. Dixit quidam ecce, Heliam vocat iste.

PROPHE TIAE.

- Eze. 32. **O**Mnia luminaria cali marere faciam, & dabo tenebras super terram.
 Psal. 21. 2. Deus meus respice in me, quare me dereliquisti?
 Iob. 30. 3. Clamo ad te, & non exaudis me, sto, & nō respicis me, mutatus es mihi in crudelem.
 Isa. 49. 4. Dixit Sion, dereliquit me dominus, & Dominus oblitus est mei.
-

DOCUMENTA.

1. **C**VM in periculum, aut difficultatem, aut certamen contra tentationes incidimus, non abiiciendus aut demittendus est animus: sed per preces humiliter refugiendum ad Deum, quemadmodum & Christus confugit ad Patrem.
2. Neque tunc quidem turbari debemus, cum subducta omni consolatione spiritus, aut cum tadio quodam & afflictione in seruitio Dei versantes, videmur ab ipso planè deserti. Idem enim Christo in cruce pati contigit.
3. Cum Christus propius ad mortem accederet, obscuratus est Sol, & factæ sunt tene-

tenebræ super terram : Sic quando mentis ardor incipit tepescere , & in ea deficere Spiritus Christi , vita ipsius ; obscuratur intelligentia ; ipsa verò incurrit in tenebras peccatorum.

4. Si Filius Dei , in quo tantum sibi complacuit æternus Pater , eo quod vnum esse nobiscum vellet, sic à Patre derelictus est ; quid nobis erit , qui pleni sumus peccatis , si in morte non reperiamur vniti & coniuncti Christo ?

5. Si amore nostri Christus , vt vnà nobiscum esset, relinqui à Patre voluit : quidni & nos deseramus omnes mundi huius res, & nos ipsos, vt coniungamur, & semper cum Christo simus ?

6. Vt Christus non cessauit Patri obedire, quamuis ab eo relictus ; sic nõ decet nos querere consolationes sensibiles , sed paratos esse absque consolatione illi seruire , scientes eo tempore actiones nostras, etsi maiore cum labore & difficultate peragantur , plus mereri, quàm si cum dulci animi sentu & consolatione peractæ essent.

MEDITATIO XLV.

DE QVINTO VERBO.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. *Sciens IESVS omnia consummata esse dixit : Sitio.* Mat. 27
Mar. 15.

II. *Vas erat positum , aceto plenum,* Ioan. 19.

Deus
sti me?
vocat

iam, &

de dere-

, & nõ

em.

us, &

ltatem,

es inci-

mitten-

er refu-

& Chri-

is, cum

aut cum

tio Dei

i. Idem

em ac-

tæ sunt

tene-

ex quo vnus impleuit spongiam.

III. Et imponens arundini obtulit ori eius dicens: Videamus, an veniat Helias, liberans eum.

FIGVRA.

Indic. 15 SAMPSON stratis Philistæis, cum siti diceret, conuertit se ad Dominum, dicens: Siti morior.

PROPHETIÆ.

Psal. 68. IN siti mea potauerunt me aceto.
Psal. 21. Aruit tanquam testa virtus mea, & lingua mea adhasit faucibus meis, & in puluerem mortis deduxisti me.

DOCUMENTA.

1. DEBEMVS & nos sitim Christi sitire, ardentes zelo animarum & desiderio gloriæ Dei.
2. Si Christus cor nostrum sitit, curemus vt purum illud, sine alterius perturbationis aut amoris terreni admixtione, ei tradamus, ne à nobis, quemadmodum à Iudæis, acetum ei præbeatur.
3. Gustandi tantum, id est, ferendi sunt mores peruersi & dogmata falsorum Christianorum: non bibendum, id est, imitandum, sicut Christus, cum gustasset acetum, noluit bibere.
4. Acetum dant Christo, qui egentibus pessima

suma largiuntur, aut eos verbis asperè & iniquè excipiunt.

5. Mundo vinum bonum, Christo acetum dant, qui vt suas cupiditates fatient, & hominum voluntates sibi concilient, aut in honore vel lucro adipiscendo omnes curas cogitationesque consumunt, non tempori, non labori parcentes. At in rebus ad salutem spectantibus tepidi sunt & negligentes neque quicquam pati, neque sumptus aut damni quicquam ferre sustinent.

6. Bona opera sua Christo in cuspide arundinea offert (vt milites spongiam aceto plenam obtulerunt) qui in ijs hominum gloriam & mundi honores spectat.

7. Si quando contingat nos famem & sitim pati, gaudeamus quod aliqua se nobis imitandi Christi offerat occasio, qui hæc ipsa pro nobis passus est in cruce.

MEDITATIO XLVI.

DE SEXTO VERBO.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. *Cum accepisset IESVS acetum.* Ioan. 19.

II. *Dixit : CONSUMMATVM EST.*

FIGVRA.

COMPLEVIT Deus die septimo opus Gen. 2.
Cium, quod fecerat.

PRO.

 PROPHETIÆ.

Dan. 9. **S**EPTVAGINTA Hebdomades abbreviata sunt super populum meum, & super urbem sanctam tuam, & consummetur prauaricatio.

Isaia 10. Consummationem & abbreviationem Dominus exercituum fecit in medio omnis terra.

Ibidem. Adhuc paululum modicumq; & consummabitur indignatio, & furor meus super scelus eorum.

DOCUMENTA.

1. **I**mpendenda planè sunt omnia diuino obsequio, in eoq; omnia absoluenda, in hoc vnum, omne tempus, omnes fortunæ conferendæ, immò & nos ipsi, & omnia nostræ; non secus ac Christus ipse salutis nostræ procurandæ, se totum impendit, omniaq; cumulatissime perfecit.

2. Nemo se speret ingressurum cum Christo in gloriam, nisi ad finem inueniatur perfectè cum ipso consummasse. Laboremus igitur, vt caritatis igne consummemus imperfectiones in hac vita: ne pœnarum igne consummemur in altera.

3. Christus Dominus mansit in Cruce, donec consummasset omnia. Beata anima, quæ constanter in bono proposito ad finem vsque perseverans, cum B. Paulo in extremis potest

2. Tim. 4 dicere: *Cursum consummaui, fidem seruaui Domino meo.*

4. Hoc

4. Hoc verbo *Consummatum est*, Christus indicauit, tantum se fecisse amore nostri, quantum facere potuerit. Decet ergo, vt & nos, si Christum amamus, liberaliter nos illi donemus, & integrè, nec quicquam nobis retineamus, quemadmodum & ipse largus in nos fuit.

5. Principia & exitus actionum omnium Christo sunt consecranda, sicut ipse amore nostri cœpit, & consummauit opus redemptionis nostræ.

MEDITATIO XLVII.
DE MORTE CHRISTI,
ET DE VERBO SEPTIMO.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. Et clamans voce magna IESVS,	Mat. 27
II. ait: Pater in manus tuas commendo	Mar. 15
<i>Spiritum meum.</i>	Luc. 23.
III. Et inclinato capite, emisit Spiritum.	Ioan. 19.

FIGVRA.

AB EL iustus innocenter occisus est ex *Gen. 4.*
inuidia, à fratre Cain.

PROPHETIÆ.

IN manus tuas commendo Spiritum *Psal. 30.*
meum.
Tradidit in mortem animam suam. *Post Esai. 53.*

Hoc

Dan. 9. Post hebdomadas sexaginta duas occidetur Christus.

Isaia 53. Abscissus est de terra viventium, propter scelus populi mei percussus eum.

DOCUMENTA.

1. **C**HRISTVS Dominus noster nudus voluit mori in cruce, sic nobis curandum est, ut cum ad mortem ventum erit, omnium rerum amore nudi reperiamur, item ut optemus, exemplo ipsius cum dolore & cruciatibus mori, atque adeo illius amore sanguinem profundere, quod idem ipse pro nobis praestitit.

2. Si Filius Dei ipso mortis articulo, tanta orationis instantia, tot lachrymis Patri se commendavit, nemo quacunque iustitia & sanctitate praeditus, sine cura esse debet, sed cum timore vitam agens paratus esse ad tentationes; confugiens, quod Christus fecit, ad diuinum praesidium.

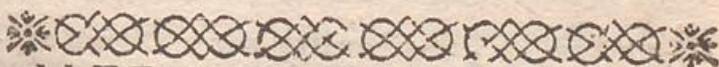
3. Curemus, ut in vita simus filij supremi Patris, id est, abnegemus amore ipsius voluntatem omnem nostram, & in ipsius praecipis absolute obseruandis omnem laborem collocemus, ut morituri fidenter possimus illum appellare Patrem, & spiritum nostrum in manus ipsius commendare.

4. Christus moriens inclinavit caput, ut seruos suos doceret, quemadmodum ipse iubente Patre passionem & mortem exceperit: sic & ipsis, ex superiorum mandatis, subeundas quasuis difficultates, & quibusuis se periculis, etiam vitae exponendum.

5. Si mortis tempore preces nostras audiri
desi-

desideramus, ut Spiritus noster in manus Patris aeterni perveniat: laboremus ne alium habeamus spiritum, quam Christus Filius ipsius, qui cum esset illi gratissimus, non potuit non illum suscipere.

6. Commendanda est anima & spiritus in manus Patris spiritualis, illique amori Christi praestanda obedientia, quemadmodum & ipse obediens fuit, & Spiritum in manus Patris commendavit.

MEDITATIO XLVIII.

DE REBUS, QVAE POST MORTEM SALVATORIS

SECUTAE SVNT.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- I. *Ecce velum templi scissum est; terra mota est, & petra scissa, monumentaq; aperta sunt.* Mat. 27
Marc. 15
Luc. 23.
- II. *His visis Centurio ait: Vere Filius Dei erat iste. Et alij spectatores reuertebantur percutientes pectora.*
- III. *Noti autem eius, & mulieres, quae venerant à Galilaea, &c. Stabant à longè hac aspicientes.*

PROPHETIÆ.

ETerit in illa die, dicit Dominus, occidet Sol in meridie, & tenebrescere faciam terram in die luminis. Amos 8.

E

Zac. 14. *Et erit in illa die, non erit lux, sed frigus & gelu, & erit dies una qua nota est Domino, non dies, neque nox, & in tempore vesperierit lux.*

Hier. 6. *Luctum unigeniti fac tibi, & planctum amarum.*

DOCUMENTA.

1. **C**HRIStO Domino cor nostrum aperire, eique in amore & veritate servire debemus, vt sicut ille scindens velum timoris & umbrarum veteris legis, Sanctuarium aperuit: sic nos Thesauros suos aperiat, & secretorum coelestium faciat participes.
2. In morte Christi terra tremuit, petra scissa, mortui resuscitati sunt. Si nos, qui operibus nostris Christum crucifiximus, vera contritione de peccatis non dolemus, nec intimo amore acerbissimis illius poenis compatimur, nec tremendum iudicij diem timemus; petris sumus duriores, terra in sensibiliores, ipsis mortuis mortui magis.
3. Tunc cum turbis crucifigentibus Christum, confitemur Dei filium, & percutientes pectora nostra Ierosolymam redimus, quando de commissis peccatis dolemus, eaque confitemur, vitamque nostram emendamus?
4. Interim dum omnia prosperè Iudæis succedebant, magis contra Christum sauebant. At quando Sol obscurabatur, quando terra tremebat, tunc casum suum animaduvertebant, pectoraque percutientes confiteri eum incipiebant, quem ante spreuerant. O quanto

to

to aduersitas utilior est prosperitate, tribulatio consolatione: quando à Deo flagellamur, duriterque cum asperitate tractamur, tunc maiorem nobis exhibet misericordiam, quam quando tolerat dissimulatque imperfectio- nes nostras.

5. Amici & noti Christi, in morte stabunt à longè: Spernamus mundum, fallacem & de- ceptorem, appropinquemus Christo vero & fideli amico: quandoquidem de mundo legi- tur, eum in periculis necessitatibusque suos deserere, & à longè stare: sed de Christo scri- ptum est, quod nobiscum fit in tribulatione, nos adiuuet, nos eripiat. Illi stant longè à Christo, qui mortificationem & aliquid pro Christo pati refugiunt, qui se à vita aspera crucisque via retrahunt & abducunt.

MEDITATIO XLIX.

DE LATERE LANCEA

PERFOSSO.

PVNCTA MEDITATIONIS

I. *Iudæi (vt non remaneret in cruce Ioan. 19. corpora Sabbatho) rogarunt Pila- latum, vt frangerentur eorum crura & tollerentur.*

II. *Duobus latronibus fregerunt cru- ra.*

III. *IE-*

sed fri-
est Do-
ore ve-
anctum

am ape-
e serui-
ens ve-
is, San-
os suos
iat par-

it, pe-
nos, qui
s, vera
nec in-
compa-
nemus;
iliores,

s Chri-
cutien-
dinus,
us, ea-
menda-

Iudæis
a fauie-
quando
aduer-
eri eum
quan-
to

III. IESV (quia mortuus erat) non frangerunt crura, sed vnus militum, lancea latus aperuit, & exiuit sanguis, & aqua.

FIGVRÆ.

Exod. 12. **I**N lege præcepit Deus, ne agni Paschalis ossa frangerentur.

Nu. 20. Cum Moyses virga percuteret silicem, egressæ sunt aquæ largissimæ.

Gen. 2. Cum obdormisset Adam, tulit Deus vnam de costis eius, & formauit Euam.

PROPHETIÆ.

Zac. 12. **A**SPICIENT ad me quem confixerunt.

Psal. 68. Quem percussisti persecuti sunt, & super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Iob 16. Circumdedit me lanceis suis: cõuulnerauit lumbos meos: conscidit me vulnere super vulnus.

DOCUMENTA.

1. **P**OSTEA QVAM cum Christo, mundo sumus mortui, desideremus habere cor vulneratum diuino amore ipsius, & vera in proximum caritate, quemadmodum ille amore nostri vulnerari voluit.

2. Tunc cum Longino, iniuriam lateri Christi inferimus, quando indignè ad Sacramenta accedimus, quæ ex latere ipsius habuere principium.

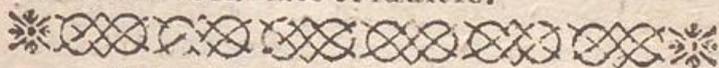
3. Illi

MEDITATIONVM. 335

3. Illi cor Christi vulnerant, qui aut verbis aut malo exemplo, causam præbent peccati illis, pro quorum amore Christus mortuus est.

4. Christus amore Christi; non tantum vulnerari voluit in manibus, pedibus, & in toto corpore, sed etiam in ipsis præcordijs, Ita nos amore ipsius debemus non solum operibus exterioribus, sed corde etiam, id est, bona voluntate & recta intentione, illi servire.

5. Tunc Religiosi illi homines, integra conseruant, & ossa Christi non frangunt quando integram suis superioribus præstant obedientiam, & non tantum executione externa, verum etiam voluntate & iudicio.

MEDITATIO L.
DE DEPOSITIONE

A CRUCE

PVNCTA MEDITATIONIS.

- I. Serò venit Iosephus ab Arimathia vir bonus, & iustus. Mat. 27
- II. Hic audacter introiuit ad Pilatum petens corpus I E S V. Mar. 15.
Luc. 23.
Ioan. 19.
- III. Pilatus cognoscens eum obisse, iussit reddi corpus.

FIGVRA.

ARON completis hostijs pro peccato, & holocaustis & pacificis descendit. Leuit. 9.

DOCV.

DOCUMENTA.

1. **D**VOBVS Iosephis Dominus commendauit suam personam. Vni in principio vitæ, vt ipsum gubernaret : Al in fine vt ipsum sepeliret ; Iosephus interpretatur accrescens & proficiens, vt intelligatur, quod Iesus non se illis communicet, qui in via spirituali consistunt, aut retro respiciunt: verum illis qui indies crescunt, & in virtute proficiunt.
2. Iosephus occultus erat Christi discipulus, verum ne perderet illum thesaurum, voluit manifestari, nihil faciens quid alij dicerent aut facerent : Ita non cogitemus nos vnquam obtenturos Iesum, si non simus parati contemnere omnes respectus & timores humanos, & multa perpeti : quandoquidem non potest colligi ista rosa, sine spinarum puncturis.
3. Cum patientia debemus Iesum de cruce deponere, in quam nostris peccatis illum affiximus, idque voluntarie fateri debemus, cordis dolore, vt fecerunt sancti illi discipuli.
4. Imitemur bonitatem viri illius sancti, viuendo hoc modo, vt rogantes cum fide, & desiderantes cum amore, corpus Iesu in Sanctissimo Sacramento, simus digni habere illud à Deo, sicut Ioseph illud obtinuit à Pilato.
5. Tunc fatigamur in deponendo Iesu de Cruce, quando occupamur in iuuandis proximis, vt illos ex peccatis extrahamus : quandoquidem conuertere peccatorem, qui suis malis operibus crucifigit Christum, non est aliud, quam deponere Christum de cruce.

MEDI-

MEDITATIO LI.
DE SEPULTURA.

PUNCTA MEDITATIONIS.

- I. Venit & Nicodemus ferens mixturam myrrhae & aloes libras 100. Ioan. 19.
- II. Corpus IESV, ligatum linteis, cum aromatibus posuerunt in monumento nouo, exciso in petra.
- III. Aduoluerunt lapidem ad ostium monumenti.

FIGURA.

IONAS Propheta in mare deiectus, Iona 2.
quem deglutiuit magnus piscis, in cuius ventre fuit tribus diebus & tribus noctibus.

Ioseph in Ægypto mortuus, magno cum honore & aromatibus sepultus est. Gen. 50.

PROPHETIÆ.

ERIT sepulchrum eius gloriosum. Isaiæ II.
Posuerunt me in lacu inferiori, in tenebrosis, & in umbra mortis. Psal. 87.

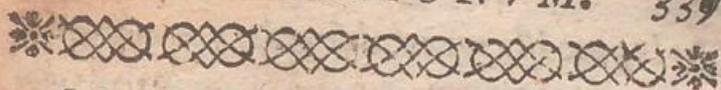
Lapsa est in lacum vita mea, & posuerunt lapidem super me. Thren. 3

P DOCV.

DOCUMENTA.

1. **Q**UANDO accedimus ad sanctissimum sacramentum, pura confessione mundemus cor nostrum, candidamque redamur sindonem conscientiae nostrae, in quam inuoluamus sacratissimum Christi corpus.
2. Imitemur paupertatem Christi, ut non desideremus nec quaramus huius mundi diuitias, nec rerum proprietatem vllam, postquam quemadmodum natus est pauper & vixit pauper, sic moriens etiam voluit sepeliri in alieno sepulchro.
3. Curemus ut Christus dignetur habitare in nobis, ita ut cor nostrum sit nouum sepulchrum per nouam vitam, sit ex petra per firmitatem voluntatis in bono, sit concauum per humilitatem, mundum ab omni putredine malarum cogitationum & sensualium desideriorum.
4. Quando pretiosum Christi corpus suscipimus, vngamus compunctionis aloe, & myrrha intimi doloris amarissima suae passionis, & odore laudis & gratiarum actionis diuinae Maestatis.
5. Christus voluit sepeliri cum aromatibus in sepulchro Iosephi hominis iusti: non quiescit Iesus in foetidis cordibus peccatorum; sed in iustorum cordibus, qui suauissimum emittunt odorem virtutis.
6. Quando beneficio Dei gratiam eius accipimus, per quam Iesus in cordibus nostris habitat, occludere eam in nobis debemus, petra firmi constantisque propositi, nunquam eum offendendi; nec amplius cor nostrum patere debet mundo, sed perseverare debemus in sancto illius seruitio.

MEPL

MEDITATIO LII.
DE CVSTODIA SE-
PVLCHRI.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- I. *Mulieres que venerant à Galilæa, viso sepulchram reuertentes parauerunt aromata & vnguenta.* Mat. 27
Marc 15
Luc. 23.
- II. *Principes autem recordati Christum dixisse, se post tres dies resurrecturum; petierunt à Pilato, vt sepulchrum custodiretur.*
- III. *Pilato assentiente, munerunt sepulchrum, signâtes lapidem cū custodibus.*

FIGVRA.

CVM audissent Philisthijm Samson in. *Iudic. 16*
Citraffe urbem Gazam, ibique dormi-
re, circumdederunt eum positus in porta
ciuitatis custodibus.

PROPHETIÆ.

SCRVTATI sunt iniquitates, defecerunt *Psal. 36:*
scrutantes scrutinio.

Foderunt ante faciem meam foveam, & Psal. 56
inciderunt in eam.

Psal. 9. In laqueo isto quem absconderunt, comprehensus est pes eorum.

Gen. 49. Requiescens accubuisti ut Leo, & quasi leona, quis suscitabit eum?

DOCUMENTA.

1. **P**OST susceptionem corporis Domini in sanctissimo Sacramento, à distractione mentis nobis caueamus, & sedeamus cum Marijs perseverantes in oratione, & contemplatione Iesu, qui positus est in sepulchro nostri cordis.

2. Non erant contenta istae sanctae mulieres, quod Dominus semel fuisset unctus, sed ibant ut procurarent alia aromata, ut denuo ungerent. Ita nos, si verè amamus Iesum, non erimus contenti illo, quod praestitimus, in ipsius servitio virtutibus huc usque acquisitis, verum conabimur progredi semper ulterius de virtute in virtutem.

3. Si volumus custodiri Iesum, ita ut non tollatur ex anima nostra, ponamus custodiam ad portas nostrorum sensuum, ne per illos mors ingrediatur, & egrediatur ex nobis Christus vita nostra.

4. Imitemur in benefaciendo diligentiam hominum mundanorum in malefaciendo: Non simus contenti ut praeservemus nos à peccatis operum, custodiendo sensus exteriores; verum etiam obfirmemus & custodiamus cor nostrum à malis cogitationibus & desiderijs, sicut Iudæis non satis erat apponere custodiam, sed adiungebant sigillum ad sepulchrum Christi.

5. Rogemus continuò Christum Dominum nostrum, ut sicut ipse fuit custoditus & obfirmatus

gnatus in sepulchro, ita, postquam nos sanctif-
fimi sui nominis impressione signauit, velit
vt hoc sacrum sigillum custodiat, & conser-
uet in nobis semper diuinum amorem, & si-
militer conseruet nos, in suo perpetuo serui-
tio. Amen.

MEDITATIO LIII.
DE DESCENSU

AD LIMBVM.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- I. Descendit primum in inferiores par- *Ephes. 4.*
tes terra.
- II. Exspolians principatus & potestates,
traduxit.
- III. Palam triumphans illos in semetipso. *Coloss. 2.*

FIGVRA.

MOYSES educens populum Israeli- *Exo. 14.*
cum ex terra Aegypti, diuisit
virga sua mare rubrum. Sicque uni-
uersus populus sicco vestigio ma-
re pertransiit; Pharaon verò, & omnes ini-
mici eorum aquis submersi perierunt.

PROPHETIÆ.

ET eduxit eos de tenebris, & umbra mor- *Pf. 106.*
tis, & vincula eorum dirupit, quia

contriuit portas areas, & vectes ferreos confregit.

Zach. 9. Tu quoque in sanguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu, in quo non est aqua.

Osea 13. De manu mortis liberabo eos, de morte redimam eos: Ero mors tua o mors, morsus tuus ero inferne.

DOCUMENTA.

1. **C**HRISTVS primò descendit è cœlo in partes inferiores terræ, postea ascendit in altum: Ita nos, si volumus cum illo exaltari, necessarium est, vt nos humiliemus & submittamus infra omnes.

2. Si Christus Dominus noster non dignatus fuit descendere ad partes inferiores, vt liberaret sanctos istos Patres: neque nos debemus dedignari pro auxilio & consolatione proximorum visitare carceres, hospitalia, & agere cum omnibus, etsi sint personæ humiles, pauperes, & viles.

3. Si Christus triumphum retulit de demone aduersario nostro, quanto vituperio dignus erit Christianus, & multò magis religiosus, qui cum à passionibus proprijs vincitur, permittit, vt ille de se triumphet, de quo Christus caput nostrum triumphauit.

4. Tunc ad imitationem Christi de spolijs inimicorum nostrorum triumphamus, quando sensus nostros mortificamus, subiiciendo carnē spiritui, & similiter religiosi, qui abnegant voluntatem & iudicium, submittendo illud suis superioribus.

5. Late-

MEDITATIONVM. 343

5. Latebant sancti Patres in tenebris, sed cum spe desiderioque Saluatoris, idcirco promeruerunt, vt visitarentur & liberarentur. Ita nos cum versamur in tenebris tentationum, aut desolatione spirituali, non amittamus confidentiam; verum cum desiderio recurramus ad Christum, & sine dubio ab ipso visitabimur & consolabimur.

6. Supportemus in patientia omnes molestias & misérias, quantumuis magnas in seruitio Dei, seminantes in lachrymis opera nostra: cum simus certi, quod in alia vita metemus cum exultatione, & colligemus fructum copiosum, sicut Christus recollegit ex passione sua, liberando tot animas cum magna consolatione.

MEDITATIO LIV.

DE CHRISTI RESURRECTIONE ET APPARITIONE

PRIMA MATRI FACTA.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- I. Elapso Sabbatho, valde mane, tres *Mat. 28*
Mar. 16.
Luc. 24.
 Mariae venerunt ad monumentum
 portantes aromata.
- II. Illis sollicitis facto terra motu, appa- *Ioan. 20*
 ruit Angelus, reuoluens lapidem ab
 ostio monumenti.
- III. Illis introeuntibus ac stupentibus di-
 xit Angelus: ne timerent ipsa, IESVM
 quarentes, qui surrexisset.

es ferreos

nti tuie-

o non est

morte re-

sus tuus

ecelo in

ascendit

cum illo

miliemus

on dedi-

eriores, vt

e nos de-

solatione

italia, &

na humi-

de demo-

ro dignus

eligiosus,

tur, per-

quo Chri-

de spolijs

us, quan-

bi jciendo

qui abne-

mittendo

5. Late-

FIGURÆ.

Iona 2. 1. **P**ostquam fuisse Ionas in ventre piscis tribus diebus & tribus noctibus, projectus est in aridam.

Indie 16. 2. Dormiuit Samson in ciuitate Gaza, & ab inimicis circumdatus, inde conlurgēs apprehēdit ambas portas, & exiuit.

PROPHETIÆ.

Psal. 3. **E**GO dormiui, & soporatus sum, & exsurrexi, quia Dominus suscepit me.

Psal. 15. Quoniam non derelinques animam meam in inferno, nec dabis sanctum tuum videre corruptionem, notas mihi fecisti vias vita.

Psal. 29. Conuertisti planctum meum in gaudium, concidisti saccum meum, & circumdedisti me latitia.

Psal. 56. Exurge gloria mea, exurge psalterium, exurgam diluculo.

Psal. 70. Quantas ostendisti mihi tribulationes, multas & malas, & cōuersus viuificasti me, & de abyssu terra iterum reduxisti me.

Osea 6. Viuificabit nos post duos dies, in die tertia suscitabit nos.

Mich. 7. Ne lateris inimica mea super me, quia tecum consurgam cum sedero in tenebris.

DOCUMENTA.

1. **T**RES illæ sanctæ mulieres licet plurimum dilexerint Dominum, & vngere illius sanctissimum corpus, fuerit opus sum.

summæ caritatis : nihilominus propter obedientiam legis, abstinuerunt à tali opere, die Sabbathi. Ita nos abstinere debemus non solum ab operibus malis, sed sæpe ab iis quæ nobis apparent bona & sancta, si obedientia ob bonum aliquem finem ita iubeat.

2. Si terra ad præsentiam Angeli intremuit, qui venerat annuntiare hominibus noua tantæ consolationis : quantum putamus tremet ad præsentiam Christi, quando totus terribilis venerit iudicare & punire peccatores?

3. Sanctæ mulieres summo mane ibant cum aromatibus ad sepulchrum ; beati illi sunt qui consecrant principium vitæ suæ Christo Domino : incipientes ei deservire à iuuentute sua. Nam dubio procul tales ipsum inuenient, iuxta illud quod dicitur. *Qui mane vigi-* Prou. 8.
lant ad me, inuenient me.

4. Sanctæ mulieres, interim dum pergerent ad yngendum corpus Domini, inceperunt dubitare, num possent reuoluerè lapidem ab ostio monumenti, sed nihilo secius pergentes, inuenerunt reuolutum ab Angelo. Lapis iste, grauitas & difficultas pœnitentiæ est, quam considerantes illi, qui nouiter relinquentes mundum, sequuntur Christum, timent ne non possint perseverare. Sed non debemus diffidere, nec retrocedere : si enim perseverauerimus, vt hæ mulieres, Deus submittet gratiam Spiritus sancti de cælo, quæ reddet iter planum, & faciet suauem & facilem omnem difficultatem.

5. Mulieres euntes ad præstandum hoc sanctum opus, etsi nossent quantus esset lapis, qui occludebat sepulchrum, & quam exiguas ipsi haberent vires, nihilominus con-

identes Deo, commiserunt se itineri, & appropinquantes cognouerunt lapidem esse reuolutum, & Christum resurrexisse: Ita nos in operibus diuini seruitij, & auxilio proximis impendendo, quamuis maximæ occurrant aduersitates & impedimenta, non debemus absterri, sed confidentes diuinæ gratiæ pergere: Deus enim sua ope, dabit nostris conatibus felicem successum, siquidem ad laudem sui nominis fuerint suscepti.

6. Sepulchrum, in quo iacebat corpus Christi, designabat: altare Domini in quo mysterium corporis & sanguinis conficitur. Unde qui dignè ad hoc accedere desiderant, debent, vt illæ tres sanctæ foeminae, habere secum aromata odorifera virtutis & suaue virgulentum orationis.

7. Angelus custos sepulchri, suo terribili aspectu exterruit ministros Iudæorum, & blandis verbis sanctas mulieres, quæ quærebant Saluatorem, est consolatus. Ita boni prelati & Sacerdotes, qui sunt Angeli Dei, debent seueritate incutere terrorem obstinatis, & extinguere peccati venenum, honesta verò & suaui conuersatione, amanter animare poenitentes, & confirmare bonos in virtute.

8. Interim dum mortuus iaceret in sepulchro Christus Dominus, lapide monumentum erat occlusum, postquam verò resuscitatus est, accessit Angelus & renoluens lapidem, seiebat supra eum. Oremus Deum, vt postquam exiimus e sepulchro peccati, ipsius sanctæ gratia sedeat & contineat sub se petram repugnantis nostræ carnis, quæ dum nos mortui iaceremus in sepulchro, suppresserat, & sub se continebat spiritum nostrum.

9. Christus postquam resuscitatus est, reliquit

quit sepulchrum, nec diutius hæsit ibi, vt Angelus dixit mulieribus: Si nos postquam resuscitati fuerimus ad vitam gratiæ, adhuc quæserimus solatium sensuum, neque vitæ ueræ occasiones peccati, nondum plenè reliquimus foetorem sepulchri, nec verè cum Christo resurreximus.

io. Dominus non peruenit ad gloriam resurrectionis suæ, nisi per asperitatem flagellorum, & amaritudinem fellis, & per ignominiam crucis: Ita non existimemus nos peruenturos ad gloriam cœlestis patriæ nisi per huius vitæ tribulationes, & molestias temptationum.

ii. Christus resurgens ex mortuis vnà cum sepulchro reliquit conditiones corporis terreni, & se vestijt dotibus corporis gloriosi, nempe claritate, impassibilitate, agilitate, & subtilitate. Ita nobis si verè cum Christo uelimus resurgere, non sufficit reliquisse mundum, & quod simus exuti operibus hominis antiqui, sed debemus uestiri de nouo, nempe Christo Domino, & ipsius gloriosis dotibus, ac primo debemus habere claritatem, hoc est, prælucere proximis exemplo humilis & sanctæ conuersationis. Secundo debemus esse impassibiles, per mortificationem sensuum & affectuum nostrorum. Tertio debemus esse agiles, id est, prompti & solliciti in operibus diuini seruitij. Ultimo necessaria nobis est subtilitas, imitando puritatē angelicam per munditiam cordis & corporis, & eleuando continuo mentem ad Deum in oratione.

MEDITATIO LV.
CHRISTVS APPARVIT
MAGDALENÆ.

PVNCTA MEDITATIONIS.

*Mar. 16 I. Alijs digressis, Magdalena manens ad
Ivan. 20* sepulchrum, rogatur ab Angelis. Quid
ploret? quibus ait: Quia tulerunt Do-
minum.

II. Conuersa autē vidit IESVM (igno-
rans eum putansq; esse hortulanum:
ait: Si tu sustulisti; Dic vbi posueris,
& ego eum tollam.

III. IESV dicente: Maria, ait: Rabboni;
Sed IESVS vetans ne ipsum tange-
ret, mittit ad Apostolos. vt. nuntiet
eis.

PROPHETIÆ.

Thren. 1 1. IDCIRCO ego plorans, & oculus meus
deducens aquas, quia longè factus est à
me consolator, conuertens animam meam.

Cant. 3. Surgam, & circuibo ciuitatem per vi-
cos & plateas, quaram quem diligit ani-
ma mea, quasi illi illum, & non inueni: in-
uenerunt me vigiles, qui custodiunt ciui-
tatem.

tatem. Num quem diligit anima mea vidi-
stis? Paululum cum pertransissem eos, inueni
quem diligit anima mea, tenui eum nec di-
mittam.

Ego diligentes me diligo, & qui mane vi- *Prov. 8.*
gilant ad me, inuenient me.

DOCUMENTA.

1. **D**iscipuli venerunt videre sepulchrum,
verum non permanserunt, idcirco
id temporis non meruerunt videre
Christum: sed Magdalena, abeuntibus disci-
pulis perseueravit, vnde digna fuit præ reli-
quis omnibus primo videre Dominum. Deus
non remunerat nostras actiones si in ipsis non
perseueremus, quia profectio boni operis
perseuerantia est.
2. Maria Magdalena, lachrymis obtinuit om-
nia quæ voluit, nam flendo impetrauit re-
missionem peccatorum, fratris resuscitatio-
nem, & consolationem, vt videret Christum
gloriosum. Ita & nos si cupimus obtinere pec-
catorum remissionem, spargamus cum Mag-
dalena compunctionis lachrymas; si volumus
impetrare auxilium & conuersionem proxi-
morum, spargamus compassionis lachrymas.
Denique, si cupimus inueniri digni diuina vi-
sitatione & consolatione, profundamus la-
chrymas deuotionis.
3. Maria interim dum sederet iuxta monu-
mentum, non vidit Dominum, sed quan-
do se inclinavit, & introspexit, vidit Ange-
los, & paulò post ipsum Dominum. Ita
nos quando sedemus in oratione & confi-
dera-

deratione vitæ Christi, si non sentiamus consolationem, vt desideraremus, inclinemus nos & prospiciamus in sepulchrum, videlicet considerando nostras imperfectiones, humiliemus nos, & cognoscamus nos esse indignos tali gratia, & Dominus non deerit, sed illicò consolabitur nos.

4. Imò cum in oratione non inuenimus Christum, hoc est, consolationem spiritualem, non debemus desperare aut desistere, sed perseuerare cum compunctione & desiderio, & recurrere ad auxilium sanctorum, vt fecit Magdalena, quæ Christum non inueniens, non discessit, sed perseueravit plangendo, desiderando, & rogando, vsq; dum illum inueniret.

5. Magdalena videns se priuatam Christo, plorabat, sedebat, & prospiciebat in monumentum: Ita nos cum sumus priuati gratia Dei, si volumus eam recuperare, debemus plangere peccata nostra, sedere humiliter considerantes nos ipsos: & sapius introspicere in sepulchrum, considerando illum, qui pro nobis passus est.

6. Maria interea dum Christus ipsi loqueretur, illum videbat (quia amabat) sed quia non erat perfecta in fide, ipsum non cognoscebat. Ita nos, dum sumus absque peccato mortali, habemus intra nos gratiam Dei, sed multæ imperfectiones, quas cum illius amore commiscemus, saepe non sinunt nos cognoscere, nec sentire, quo fit vt simus aridi & frigidi in Dei seruitio, absq; vllò gustu spirituali.

7. Magdalena quando cognouit Dominum, accurrit inconsideratè, vt illum amplecteretur, sed ipse eam repulit his verbis: Noli me tangere,

tangere, & subiungens præcepit, vt annuncia-
ret Apostolis resurrectionem suam, vt hinc
intelligamus Dominum nobis non dare con-
solationem, vt in ea indiscretè quaramus nos
ipfos, sed vt nos per eam adiuti studeamus et-
iam iuuare & consolari alios.

8. Maria stabat iuxta sepulchrum & plan-
gebat; Vita animæ sanctæ in hac misera pere-
grinatione est, semper stare iuxta sepulchrū
Christi, considerando illius amarissimam
passionem, & deflendo continuò propria pec-
cata propter quæ saluator mortuus est, & tu
priuatus es eius dulcissima præsentia.

MEDITATO LVI.
APPARET EVNTIBVS
IN EMAVS.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- I. *Duobus euntibus, ex Hierusalem in Luc. 24
Emaus, ac de ipso loquentibus appa-
ret, quærens causam tristitiæ.*
- II. *Cleopha miranti ac multa de passio-
ne referenti, ait: O stulti & tardi ad
credendum &c.*
- III. *Rogatus ab illis, immo coactus, cum
illis intrat, atque in fractione panis,
agnitus disparer, illis in Hierusalem
euntibus.*

FIGV-

FIGURAE.

Tob. 12. **I**unior Tobias ibat peregrè comitatus Angelo Raphaele, quem non cognoscebat, tandem cum Angelus ipsi & suis dedisset multa bona documenta, disparuit ex oculis eorum.

3. Reg. 14. Ionathæ filio Regis Saul, postquam gustasset de fauo mellis, fuerunt oculi illuminati.

PROPHETIÆ.

Eze. 34. **D**ispersæ sunt oves meæ, eo quod non esset pastor.

Ibidem Visitabo oves meas, & liberabo eas de omnibus locis, in quibus dispersæ fuerant in die nubis & caliginis.

Iob. 4. Vacillantes confirmauerunt sermones tui, & genua tremencia confortasti.

DOCUMENTA.

1. **I**sti duo discipuli priuati Domino, discesserunt Hierosolyma, quæ interpretatur visio pacis, & toti dubii & moesti descenderunt in Emaus; quod interpretatur populus abiectus. Væ illi animæ, quæ sua culpa perdit Christum, & priuatur ipsius gratia, quia subito perdit interiorem pacem, & tota plena tenebris & inquietudine, ex anima electa, fit reprobæ & abiectæ.

2. Non legitur in scriptura, quod Dominus appa-

MEDITATIONVM. 353

apparuerit Matri suæ , sed solum illis qui adhuc erant imperfecti, & dubii in fide, quales fuerunt Apostoli, & particulariter Petrus, Thomas, Magdalena, & illi duo discipuli; ut daret exemplum prælatis & pastoribus animarum, qui debent peculiariter vigilare & attendere istis ouibus, quæ magis sunt exposita periculo perditionis & infernali lupo, unde has peculiari sollicitudine debent visitare, adiuuare, & consolari.

3. Christus vniuersorum Dominus, non dedignatur ambulare in habitu peregrini, ut inueniat & consoletur hos discipulos, etiamsi essent inferiores, & minores reliquis, ut pudorem nobis incutiat qui erubescimus agere cum personis humilibus & abiectis, sed volumus videri agere cum honoratis.

4. Quando præoccupamur ab aliqua tristitia & spiritali tadio, aut animo perplexi sumus spiritaliter, optimum remedium est, loqui, aut legere, aut cogitare aliquid de Deo instar illorum discipulorum, qui cum essent dolentes, & dubii ob mortem Christi, loquendo de ipso, sunt illuminati, & receperunt consolationem.

5. Isti duo discipuli, etiamsi essent adhuc carnales, & vacillarent in fide, nihilominus cum de Christo loquerentur, meruerunt illum habere socium: Adeo res bona & utilis est, cogitare & loqui de Deo, ut etiamsi simus imperfecti, non dedignetur venire & stare in medio nostri, secundum promissionem factam, ubicunque fuerint duo, vel tres congregati in nomine suo, se in medio eorum futurum.

6. Si fuit necessarium Christum pati, & per portam angustam passionis intrare in gloriam suam, quomodo cogitamus nos intraturos, onustos.

nustos.

onus peccatis, si in hoc mundo nihil volumus pati. Stulti igitur sunt illi, qui absque tribulatione & multa patientia putant se intraturos gloriam alienam, cum CHRISTVS sine passione nequiverit intrare in propriam.

7. Appropinquantes castello, ad quod ibant finxit Christus se longius ire & velle deserere discipulos: Aliquando Dominus fingit, quando sumus oppressi aliqua tribulatione aut tentatione, quasi se à nobis subducatur & deserat, non quòd verè velit nos deserere, sed ut probet nostram constantiam, & ut plus accendat in nobis desiderium, ut videlicet ad imitationem istorum discipulorum, nostris precibus ipsum cogamus ad præstandum nobis auxilium & consolationem.

8. Discipuli cogebant Dominum quem existimabant peregrinum, ut maneret & cœnaret cum illis: Ita nobis non est expectandum, donec rogemur à pauperibus & peregrinis, sed debemus illos orare & cogere, ut recipiant à nobis caritatem, quia maius beneficium recipit, qui facit opus caritatis, quàm is cui impenditur.

19.

9. Discipuli interea dum audirent Dominum explicantem Scripturas, non fuerunt illuminati, sed quàm primum fecerunt illum discumbere, & dederunt illi cœnam, aperti sunt ipsis oculi, & eum cognouerunt: Quia non illi qui audiunt legem, sed qui opere exequantur, iustificantur & multo maiorem Dei cognitionem assequimur in exercitio operum caritatis, quàm multa auscultatione, lectione, aut disputatione diuinarum scripturarum.

10. Chri-

MEDITATIONVM. 355

10. Christus non solum vult desiderari & rogari à nobis, sed cogi; non existimemus nos vnquam consecuturos aliquam virtutem aut perfectionem solum desiderando aut petendo illam à Deo, si non coniungamus etiam coactionem, pugnando viriliter contra difficultates, quæ occurrunt, quia scriptum est, quod regnum Dei vim patiat, & quod violenti illud rapiant. *Mat. 11.*

11. Christus etiam si secundum carnem ascendisset ad altiorem & gloriosum statum, retinuit tamen primam humilitatem, & mansuetudinem, non dedignans agere & instruere istos duos discipulos, etsi aliis essent inferiores: Ita illi qui euehuntur ad dignitates & statum altum, non debent dedignari agere cum pauperibus & humilibus in ipsorum necessitatibus. Similiter concionatores non debent intermittere, quin instruant sua doctrina auditores, etsi sint pauci & vilis conditionis.

MEDITATIO LVII.

APPARET SIMVL CON-

GREGATIS.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. Discipuli omnes præter Thomam do- *Luc. 24.*
mi congregati erant, propter Iudæo- *Ioan. 20.*
rum metum.

II. Ingres-

II. *Ingressus ianuis clausis Christus: stetit in medio, & dixit pax vobis.*

III. *Spiritum sanctum eis dedit, ad scripturam intelligendam & remittenda peccata.*

FIGURA.

Gen. 45. Iosephus Patriarcha, manifestans se fratribus suis in Aegypto, cum illi starent attoniti, & perculsi timore, dixit: Ego sum frater vester Ioseph, nolite timere; & amplexatus ac exosculatus est eos magno amore.

Tob. 12. Angelus Raphael aperiens se Tobiae & filio eius, cum ipsi essent omnino perturbati, dixit: Pax sit vobis, nolite timere.

PROPHETIAE.

Eze. 34. Ego ipse requiram oues meas, & visitabo eas, sicut visitat pastor gregem suum in die, quando fuerit in medio ouium suarum dissipatarum.

DOCUMENTA.

I. **C**um Apostoli essent simul congregati, ob timorem ianuis & fenestris clausis, venit Christus, & stetit in medio illorum. Si volumus, vt Dominus sua gratia sit inter nos, debemus primò habere ipsius sanctum timorem, de quo est scriptum, quod

MEDITATIONVM. 357

quod timor Domini expellat peccatum. Secundo debemus esse vniti vinculo caritatis cum nostris proximis. Nam Apostolus ait, *Habete pacem ad inuicem, vt Deus pacis sit vobiscū.* Tertio debemus esse collecti, & oblerare portas sensuum nostrorū, Nam scriptum est, quod mors intret per fenestras.

2. Dominus apparuit Apostolis vesperi; per vesperam intelligitur finis & perfectio operis, vt intelligamus quod se non ostendat perfecta animę in principio, quando incipit bene agere, sed in fine quando perseuerauerit vsque ad extremum, tunc illam reddit dignam beatifica visione.

3. Dominus dedit pacem suis discipulis; Quando in nobis sentimus aliquem remorsam, nec habemus illam pacem conscientię quam desideraremus, est signum quod non seruiamus Christo ex fidelitate & puritate, qua conuenit; simus ergo veri discipuli Christi, & pax eius erit nobiscum.

4. Cum Christus vellet vt discipuli cognoscerent, quod ipse verē esset Dominus, monstrauit illis manus, pedes & latus. Ex quo intelligimus, quod sit efficacissimū mediū, ad imprimendum in animam aliquam cognitionem & amorem Christi, si consideremus quantum egerit & passus sit pro nobis.

5. Cum discipuli adhuc essent timidi, & tardi ad credendam veritatem resurrectionis, Dominus priusquam illis loqueretur de alijs rebus, familiariter cum illis sumpsit cibum, dans nobis in hoc exemplum, vt quando volumus adiuuare peccatores, curemus prius, vt eos attrahamus beneuola & benigna conuersatione, condescendendo illis in nonnullis

nullis

nullis, quibus licet, ob eorum infirmitatem, & (vt solet dici) debemus intrare cum eo quod est illorum; exire autem cum nostro.

6. Apostoli offerebant Christo piscem assum & fauum mellis. Si volumus esse instar grati tibi ori Christi Domini nostri, simus assi pisces per mortificationem carnis, & fauus mellis per deuotionem mentis.

7. Postquam Apostoli vnà cum Christo cibum sumpserunt, aperuit illis sensum, & declarauit scripturas; quæ erant de ipso, vnde illi dubio procul magna voluptate repleti sunt: Tunc anima est perfectè illuminata, & capax diuinorum secretorum effecta, quin imo repleta spiritali consolatione, quando dignè accedens ad mensam Christi, pacitur ab ipso pretioso corpore & sanguine spōsi sui.

8. *Sicut misit me viuens Pater, ita ego mitto vos*, dicebat Dominus ad Apostolos, Pater non misit Filium in hunc mundum vt regnaret; sed vt pateretur & portaret crucem pro nobis: ita Christianus, & multo magis Religiosus; non existimet se vocatum ad quietem & gaudia huius mundi: sed ad magnos labores, & dura qualibet pro Christo perpetienda.

9. Christus dedit Apostolis potestatem remittendi peccata dicens fore, vt quorum peccata ipsi remisissent in terra, in cœlo remissa essent. O quam bonus & suavis est Dominus, quandoquidem non vult instituire de nobis aliud iudicium in cœlo, quam illud ipsum, quod nos ipsi instituimus in terra! Si igitur peccata nostra horremus, & cupimus

mus fugere iudicium Dei, non debemus re-
formidare iudicium illorum, qui sunt æquè
infirmi & peccatores, vt nos ipsi.

MEDITATIO LVIII.
APPARET DISCIPVLIS
PRÆSENTE THOMA.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- I. Thomas cum apparitioni prædictæ nõ Ioan. 20
interfuisset, protestatus erat: nisi vi-
dero &c.
- II. Post dies 8. iterum clausis ianuis
obtulit se videndū Christus, & Tho-
ma dixit: infer digitum tuum huc
&c.
- III. Exclamauit Thomas: Dominus
meus &c. cui subintulit Christus:
Beati qui non viderunt &c.

PROPHETIÆ.

IN die tribulationis meæ Deum exquisiui Psal 76.
manibus meis, & non sum deceptus.
Vias eius vidi, & sanauit eū & reduxi, & Psal. 57.
reddidi consolationes ipsi, & lugentibus eius.
Cum reciderit, non collidetur: quia Do- Psal. 36.
minus supponit manum suam.

DOCV.

DOCUMENTA.

1. **T**homas quia abfuit ab ea domo, in qua erāt Apostoli, non potuit videre Christum rediuium. Deus solet multas consolationes & spiritualia dona impertiri ijs, qui vnā viuunt in domo sanctæ religionis, quibus priuantur illi, qui foris sunt.
2. Illi nolunt credere ad exemplum Thomæ, nisi videant & tangant, qui tam diu bene viuunt, & Deo seruiunt, quam diu illis concedit prosperitatem, & bona huius vitæ. Similiter religiosi, qui in operibus diuini seruitii tam diu se fatigant, & sunt diligentes, dum Dominus illis dat gustum & dulcedinem spiritualem, quæ si deficiat, etiam ipsi fatigantur & tepescunt.
3. Christus primò apparuit omnibus discipulis simul, sed quia Thomas non erat cum illis, apparuit denuò propter ipsum solum; Id ipsum pastoribus animarum & prædicatoribus agendum, ne existiment laborem suum esse malè positum, etiam si non adiuuent nisi vnicam animam, cum Dominus ita sit mortuus pro vno, sicut pro omnibus, & eundem laborem suscepit vt iuuaret vnum Apostolum, quàm antea pro omnibus subiisset.
4. Thomas interim dum esset foris, separatus ab aliis Apostolis, fuit afflictus tentatione: sed rediens & manens cum illis, in eadem domo clausis ostiis meruit visitari à Christo: Ita quando obruimur aliqua tentatione, interim dum vagamur per occasiones, & non custodimus cor ac sensus nostros, nec ad illos qui nobis possunt dare consilium, fugimus, non cogitemus nos vnquam adinuandos, aut consolationem percepturos à Domino.

s. Tunc

MEDITATIONVM: 361

5. Tunc Thomas factus est fidelis, & confessus est Christum, quando misit manum & tetigit latus eius: Ita nunquam fides erit perfecta, si non opere compleamus id quod mente credimus.

6. *Quia me vidisti, dicit Christus Thomæ, credidisti, beati illi qui non viderunt, & crediderunt.* Illi facile seruiunt Christo, quibus ipse dat consolationes spirituales; at seruire ei sine consolatione, vt est res maioris difficultatis, ita etiam est maioris meriti, & beatitudinis in cælo amplioris.

7. In vitæ exordio, Christus veniens in *Luc. 2.* mundum pacem attulit, sicut dixit Angelus pastoribus; in exitu item, iam, iamq; a nobis abiturus nobis pacem reliquit, vt intelligeremus totam vitam & perfectionem hominis Christiani, in pace & charitate consistere.

MEDITATIO LIX.

APPARET DISCIPVLIS

DVM PISCANTVR.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. *Palam se denuò fecit Christus piscantibus septem discipulis tota nocte frustra.* *Ioan. 21.*

II. *Per miraculum agnoscens eum Ioannes, ait Petro: Dominus est, &c.*

¶

qui con-

qui confestim desiliens in mare, ad Christum accessit.

III. Dedit eis, vt comederent panem & piscem. Postea Petro, an se diligeret, ter interrogando, suum ouile commendauit: Pasce oues meas &c.

P R O P H E T I A.

Eze. 47 **A**qua autem descendebant in latus templi dextrum ad meridiem altaris, (de quibus aquis paulo inferius subiungit) & erunt pisces multi satis, postquam uenerint illuc aqua ista, & sanabuntur & uiuent omnia, ad qua uenerit torrens. Et stabunt super illa piscatores, ab Engaddi usque ad Engallim siccatio sagenarum erit: plurima species erunt piscium eius sicut pisces maris magni, multitudinis nimia.

D O C U M E N T A.

I. **P**etrus postquam fuisset uocatus ad Apostolatam redijt ad artem piscandi: sed non & Mattheus ad telonium. Ex quo discamus licet eas artes, quæ in mundo non possunt exerceri absque peccato, post conuersionem, à nemine exercendas; illas uero, quas licite exercet quispiam in saeculo, potest etiam in religione licite & cum merito exercere.

2. Di.

2. Discipuli piscantes noctu, nihil ceperunt. Illi nocte piscantur, & nihil capiunt, qui opera bona exercent in statu peccati mortalis, nam illa opera quantacumque sint, non merentur premium vite aeternae. Praeterea illi nocte piscantur, & sine fructu, qui impendunt suos labores, & totam vitam in famulatu mundi.

3. Christo roganti an haberent aliquem piscem quem comederet, responderunt Apostoli: non. Cibus quem Dominus a nobis petit, est obedientia suorum mandatorum, quibus omnes obligamur, quem cum non habent, nec Christo dare possunt, qui piscantur in nocte peccati, sed illi soli qui piscantur in luce gratiae.

4. Cum Apostoli laborassent tota nocte frustra, tandem mittentes rete in eam partem quam CHRISTVS indicabat, ceperunt magnam multitudinem piscum. Mirabilis est obedientiae vis, quippe quae efficiat, ut opera, quae a nobis facta sunt propria voluntate parum aut nihil mereantur, quae vero ex obedientia, sint inestimabilis meriti.

5. Per Apostolos piscantes significantur Praedicatores: rete est verbum Dei, pisces sunt peccatores: dextrum latus, est pars spiritualis, sinistrum autem temporalis. Illi ergo, qui praedicant verbum Dei, ut placeant hominibus, & qui querunt propriam gloriam & aliquod commodum temporale piscantur ad latus sinistrum, & ideo nullum faciunt fructum, sed illi qui suis concionibus & laboribus propositam solam habent gloriam Dei, & salutem animarum, reportant fructum copiosum.

6. Ioannes primus omnium cognouit Christum, & dixit Petro, *Dominus est*. Illi habent maius lumen, & sunt capaciores cognitionis diuinæ, & rerum spiritualium, qui sunt similes Ioanni, corde scilicet puri, & corpore casti, & incorrupti.

7. Petrus, subito ut cognouit quia Dominus est, misit se in mare: Anima quando non cognoscit aut sapit Deum, amat seipsum, & fugit passionem, sed quam primum aduertit, & gustat quam suavis sit Dominus, in mare tribulationis se coniecit, & desiderat pati & multum laborare ob amorem Dei.

8. Christus non inuitauit Apostolos ad prandium, postquam noctu sine ullo fructu fuissent fatigati; sed cum ipsius dicto obedientes cepissent multos pisces. Dominus non remunerat omnes labores, quos subimus in hoc mundo, sed illos solum, quos ex ipsius obedientia & amore suscipimus.

9. Dominus postquam hi septem discipuli essent piscati, secundum ipsius præscriptum, vocat eos ad prandium, quod ipse parauerat, ut significaret, quod post resurrectionem, illi sint vocandi, & recipiendi ad cœleste conuiuium, qui pleni septiformi gratia Spiritus sancti, fuerint sapius in diuino seruitio fatigati.

MEDITATIO LX.
APPARET DISCIPVLIS
IN MONTE THABOR.

PVNCTA MEDITATIONIS.

Mar. 16 l. Ex mandato Domini abeunt discipuli
in

MEDITATIONVM. 365

in Galilaam, ad montem Thabor. Mat. 28

II. *Iis apparens ille; inquit: data est mihi omnis potestas. &c.*

III. *Mittens eos ad predicandum per vniuersum orbem, sic mandauit: Eūtes ergo, docete omnes gentes &c.*

FIGVRÆ.

Cum Moyses ascendisset in montem, *Ex. 24.*
prout Deus illi præscripserat, vidit *& 25.*
ibi, & locutus est cum Deo, qui illi præcepit, vt fabricaretur sanctuarium, in quo promisit, se habitaturum in medio populi sui, & dedit illi multa præcepta, quæ Moyses ipse Dei iussu populo seruanda proponeret.

Præcipiens Dominus Iosue, vt ireret ad *Iosue 1.*
occupandam terram promissionis, confortauit illum dicens: Se cum eum in omnibus rebus futurum.

PROPHETIÆ.

Et potestates eius à mari usq; ad mare *& Zach. 9.*
à fluminibus usque ad fines terra.

Dabo tibi gentes hereditatem tuam *& pos. Psal. 2.*
sessionem tuam terminos terræ.

Ego congregabo reliquias gregis mei de o. *Iere. 23.*
mnibus terris, ad quas eiecero, & conuertam

eos ad rura sua, & crescent, & multiplicabuntur, & suscitabo super eos pastores & pascent eos.

Ier. 16. Et post hæc mittam eis venatores, & venabuntur eos de omni monte, & de omni colle, & de cavernis petrarum.

Isa. 66. Mittam ex eis qui saluati fuerint ad gentes in mare, in Africam, & Lydiam tenentes sagittam: in Italiam & Græciam ad insulas longè & annuntiabunt gloriam meam gentibus.

Ierem. 3. Et dabo vobis pastores iuxta cor meum, & pascent vos scientia & doctrina.

DOCUMENTA.

1. **C**Hristus, Apostolis dum ad montem Cab ipso præscriptum venissent, apparuit. ibique eos in sacrosanctis fidèi mysterijs instruxit: Dominus etiam si multis aliis soleat impertiri consolationes spirituales; nihilominus illos, qui ascendunt in montem perfectionis, & illi seruiunt in statu religioso, magis visitat, & quasi amicos intimos, magis efficit cælestium suorum secretorum participes.

2. Illi data est omnis potestas in cælo & in terra, qui eò usque se humiliarat, vt se omnibus, non hominibus tantum, sed ipsis etiam potestasibus tenebrarum subiceret. Itaque nos, quanto plus nos ipsos humiliauerimus & submiserimus omnibus; tanto ampliori à Christo Domino, gloria & dignitate præ cæteris euehemur.

3. Man

3. Mandauit Christus Apostolis , vt non solum baptizarent eos , qui in ipsum erant credituri , sed etiam vt docerent eos obseruare , omnia illa , quæ ipse ijs præceperat. Non sufficit ad salutem tantum in Christum credere & baptizari : sed opus est , vt fidei coniungamus opera , obseruando omnia illa mandata , quæ per Apostolos nobis reliquit.

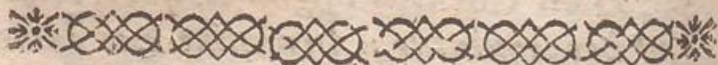
4. *Qui crediderit & baptizatus fuerit , dicit Saluator , saluus erit.* Tunc credendo saluabimur , cum ea obseruauerimus , quæ in baptismo promissimus , & nostris operibus non contradixerimus illis , quæ credimus cum illi non verè credere putandi sint , qui factis contraria ostendunt , ijs quæ credunt ; de quibus dicit Apostolus. *Qui confitentur se nosse DEVM , factis autem negant.* Ad Tit. 3

5. Dicit Christus : *signa eos qui crediderint hæc sequentur : In nomine meo demonia eijcient , linguis loquentur nouis , &c.* illud demum verum est veri amoris & perfectæ in Christum fidei argumentum , si zelum proximos nostris iuuandi habeamus ; si Sacerdotes remittendo peccata eijciant demonia , quæ animas inhabitabant ; si nostræ linguæ , relinquentes verba mundana , loquantur noua ad laudem Dei , ac in bonum proximi exemplum , si nostris monitionibus tollamus malitiam & inimicitias è cordibus aliorum , si videntes proximos nostros infirmos , & vacillantes in via virtutis , monitis , & bono exemplo eos confirmemus , & ad eadem colendam excitemus.

6. Christus promisit , sese nobiscum semper man-

mansurum, usq; ad consummationem seculi. Erigendus itaque nobis est animus & fiducia in Deum obfirmandus aduersus omnes tentationes, vexationes & labores, hac præcipuè cogitatione, quod is cuius amore omnia suscipimus; ac toleramus, & auxilio & præsentia nobis assistet.

7. Fidem eorum qui in ipsum essent credituri, Christus miraculis demonstrandam confirmavit: nos itaque & si miracula exteriora non operemur (vt primis illis Christianis contigit) non est magnoperè curandum, quia ista possunt quidem aliquando esse signa sanctitatis, sed eam tamen homini non conferunt. Studeamus potius facere miracula spiritualia pietatis & charitatis, quæ eò magis sunt secreta, & maioris meriti apud Deum, quò occultiora sunt & ab oculis hominum magis remota.

MEDITATIO LXI.
DE ASCENSIONE
CHRISTI.

PVNCTA MEDITATIONIS.

Mar. 16. I. Postquam per 40. dies Christus apparuerat discipulis, misit eos Hierosolymam, vt ibi spiritum S. expectarent.
Luc. 24.
Act. 1.

II. Eduxit eos ad Oliueti montem: Et videntibus illis eleuatus est, &c.

III. Iis-

MEDITATIONVM. 369

III. *Iisdem in caelum aspicientibus dictum est ab Angelis viri Galilaei quid statis &c.*

FIGURÆ.

ENoch, homo iustus, fuit à Deo translatus, nec amplius apparuit super terram. *Gen. 5.*

Elias dum loqueretur cum suo discipulo Eliseo, in curru igneo assumptus est. *4. Reg. 2.*

Arca foederis fuit in templum Domini, à Salomone magna pompa & solemnitate, vniuersoque populo comitante introducta. *3. Reg. 8.*

PROPHETIAE.

Sicut aquila prouocans ad volandum pullos suos, & super eos volitans expandit alas suas. *Deut. 32.*

Ascendet enim pandens iter ante eos,

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra, iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis sua! *Mich. 2. Isa. 63.*

Attollite portas principes vestras, & eleuamini porta aeternales, & introibit rex gloria. *Psal. 23.*

Ascendit Deus in iubilo, & Dominus in voce tubae. *Psal. 46.*

Psal. 17. Ascendit super Cherubin, & volauit super pennas ventorum.

Psal. 67. Ascendisti in altum, coepisti captiuitatem.

Ibidem. Psallite Deo, qui ascendit super calum caeli ad Orientem.

Psa. 18. A summo caloe egressio eius, & occursum eius usque ad summum.

Dan. 7. Aspiciebam ego in visione noctis, & ecce in nubibus cali, quasi filius hominis veniebat; & usque ad Antiquum dierum peruenit, & in conspectu eius obtulerunt eum, & dedit ei potestatem, & honorem & regnum.

DOCUMENTA.

1. **C**hristus se vi propria in altum eleuans, ascendit in caelum, in praesentia suorum discipulorum. Ita qui alijs praefuit, vt superiores & pastores, se ipsos attollere, in praesentia subditorum bona vita & caelesti conuersatione debent, eousque excitare bono exemplo, ad auocandum animum a rebus terrenis, & eleuandum ad acquirendam virtutem.

2. Si Christus caput nostrum ascendit in caelos, & vbi fuerit caput, ibidem & membra ipsa adeste conueniat; debemus item & nos sperare tandem aliquando ascensuros in caelum, vbi est caput nostrum, si tamen ad ipsius vitam confirmantes nostram, digna & viua huius capitatis membra inueniamur.

3. **Chri-**

3. Christus primo euocauit discipulos ex ciuitate, deinde deduxit in Bethaniam, post hac illis benedixit, & nouissimè conscendit in cœlum: Ita in conuersione peccatoris, Dominus primo omnium extrahit illum ex peccato. Secundo ducit illum in Bethaniam, id est, in domū obedientiæ, ut obediat præceptis eius. Tertio illi benedicit, implendo eum sua gratia. Quarto ascendit, hoc est, facit eum conscendere apicem virtutis & perfectionis christianæ.

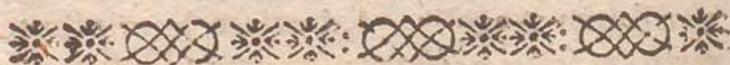
4. Christus, qui in sua natiuitate exinaniuit semetipsum, & se fecit inferiorem non solum Angelis, sed etiam hominibus, *formam serui accipiens*, meruit in sua ascensione euehi supra omnem creaturam humanam & Angelicam: ita nos, si cum voluptate desideremus exaltari cum CHRISTO, non subterfugiamus humiliari in hoc mundo, & deprimi eius exemplo infra omnes. *Phil. 2.*

5. Dixerunt Angeli, quod, *sicut Iesus ascendit, ita veniet*, Dominus ascendit beneuolus, sed veniet terribilis, & illius, quod in suo abitu nobis benignè commendauit, in reditu cum seueritate, rationem exiget. Quare non negligamus tempus nobis concessum ad pœnitentiam, quandoquidem eo maiori austeritate redibit ad iudicandum, quod diutius & patientius expectarit.

9. Apostoli, postquam ab ijs discessisset Christus, non solum tristiores non sunt redditi, sed etiam pleni gaudio redierunt Hierosolymam: Qui nimium turbantur, cum Dominus se paululum illis subtrahit, auferendo spirituales consolationes, seipso verius quam Christum amare demonstrant.

Verus amator est fortis & constans, neque consolationibus extollitur, neque desolatione deprimitur, sciens nec fieri merito suo cum visitatur à Domino: nec se reijci, cum sese Dominus paululum ab eo subtraxerit.

7. Postquam redemptor noster ascenderit in cœlum, sequamur ipsum desiderio, & eo scandamus corde, quo credimus ipsum corpore conscendisse. Fugiamus omnia mundana desideria, neque nos quicquam afficiat amplius super terram, cum habeamus Patrem in cœlis.

MEDITATIO LXII.
DE MISSIONE SPIRITUS
SANCTI.

PUNCTA MEDITATIONIS.

- Act. 2.* I. Discipulis in eodem loco, congregatis, factus est sonus spiritus vehementis, & replevit totam domum.
- II. Apparuerunt dispartite lingue tanquam ignis, seditque supra singulos eorum.
- III. Repleti omnes spiritu S. cœperunt loqui? prout spiritus dabat eloqui illis.

FIGV.

FIGVRÆ.

ELAP S I S quinquaginta diebus à liberatione populi Israel ex Ægypti seruitute, Deus dedit legem in monte Sinai cum fulgure, tonitru & flammis igneis. *Exod. 19*

Cum Ioseph Patriarcha esset eleuatus à Pharaone, & constitutus Dominus totius Ægypti, dedit multa dona, & diuitias fratribus suis. *Gen. 45*

Cum Helias Propheta assumptus esset curru igneo in cœlum, permisit pallium suum supra discipulum suum Hælisæum ex alto decidere, super quem etiam spiritus illius requieuit. *4. Reg. 2*

PROPHETIÆ.

Ascendisti in altum, cepisti captiuitatem, *Psal. 67*
 accepisti dona in hominibus.

Et erit post hæc effundam spiritum meum *Toel. 2.*
 super omnem carnem, & prophetabunt filij
 vestri & filia vestra.

Sed & super seruos meos & ancillas in die- *Ibidem.*
 bus illis effundam spiritum meum.

Effundam spiritum meum super semen *Isai. 44.*
 tuum, & benedictionem meam super stirpem
 tuam.

Auferam cor lapideum de carne vestra, & *Ezec. 36*
 dabo vobis cor carneum, & spiritum nouum
 ponam in medio vestri.

Q. 7

Filij

Joel. 2. Filij Sion exultate & latamini in Domino Deo vestro, quia dedit vobis doctorem iustitia, & descendere faciet ad vos imbrem matutinum & serotinum.

Hier. 31. Post dies illos dicit Dominus, dabo legem meam in visceribus eorum, & in corde eorum scribam eam.

Zac. 12. In die illa effundam super domum David, & super habitatores Hierusalem spiritum gratia & precum.

DOCUMENTA.

1. **Q**UAMVIS Christus Dominus, se Spiritum sanctum missurum post suam in caelos ascensionem Apostolis promississet, ipsique tantum donum studiosissime & ardentissime expectarent; nihilo tamen minus decem ipsos dies distulit, antequam mitteret. Id ipsum non raro etiamnum euenit, vt quamuis Dominus se nobis in necessitatibus nostris affuturum promiserit, nosque ipsi magno studio & precibus esflagitemus; ille tamen differre auxilium paulo diutius soleat, non quod adesse nolit, sed vt hac mora, desiderium augeat, nosque ipsi in oratione persistentes, tanto paratiores ad recipienda tanta maiestatis charismata inueniamur.

2. Spiritus sanctus in Apostolos ex Christi precepto, Hierosolymis congregatos descendit. Nobis item, si Spiritum sanctum recipere desideramus, in vna Ecclesia Catholica & Apostolica permanendum est, extra quam nec spiritus sanctus datur, & vero si quis illum in hac acceperit, ab eadem separatus, protinus amittit.

3. Spi.

3. Spiritus sanctus venit instar venti repen-
tini & vehementis in discipulos descendens.
Solet ventus omnia subito, & vehementer im-
pellere, in quamcunque partem se dederit.
Hinc fit, vt si in officijs virtutum, & charitatis
præcipue, segnes simus, & languidi; tanquam
signo certissimo possimus colligere, Spiritum
sanctum nondum sibi in anima nostra fixisse
hospitium. Quoniam, vt rectè inquit D. Am-
brosius. *Nescit tarda molimenta Spiritus
sancti gratia.*

4. *Sedit super singulos Apostolos Spiritus
sanctus in linguis igneis.* Tum demum
mundus spiritum Dei in nobis habitare co-
gnoscat, si lingua nostræ verba ignea, amorem
in Deum & charitatem aduersus proximum
spirantia pronuntient.

5. *Accepto Spiritu sancto Apostoli, cœ* *Mat. 12.*
perunt loqui prout Spiritus dabat eloqui illis. *Luc. 6.*

Ex sermone & colloquijs cuiusque, quis in eo
spiritus sit, cognoscitur. Quoniã si Iesu Chri-
sti Spiritum habeamus, quæ casta sunt, quæ
sancta sunt, quæ Christiana sunt, proloqui-
mur; dicente Domino; quod *Bonus homo* *Ibidem.*
*de thesauro cordis sui bono proferat bona, ma-
lus autem de malo thesauro proferat mala: Et
quod ex abundantia cordis os loquatur.*

Nos itaque si quicquam loqui præter vana aut
mala nesciamus; ex hoc velut certissimo si-
gno discamus, nihil in animo nostro boni in-
esse; nec à bono & solutari spiritu vitam nostrã
duci ac gubernari, colligamus.

6. Duobus diuersis temporibus Spiritum
suum Dominus Apostolis impertiuit, idq; fa-
ctũ, vt mundũ in duobus charitatis præceptis
instrue-

instrueret. Primum dedit illum adhuc in terris agens; ut proximum diligereamus. Eundem iterum post suum in caelos ascensum dedit, ut Deum amareamus. Prius vero ad amorem proximi nos informauit, eo quod per illum ad amorem Dei conscendamus, siquidem iuxta dictum Apostoli: *Qui non diligit fratrem suum, quem videt; Deum quem non videt, quomodo poterit diligere?*

I. Ioan. 4

7. Repleti Spiritu sancto Apostoli non iam amplius se domesticis parietibus, clausis ianuis tenuerunt, sed foras prodeuntes, tanquam fidei & imperterriti Euangelij praecones Christum annuntiare, & vitam salutis populo ostendere coeperunt. Nobis pariter Dominus sua dona non eo impertitur, ut ea abdita & otiosa teneamus, aut in ipsis ad animi delectationem & voluptatem perfruamur; sed ut ea in auxilium & salutem proximorum cum favore impendamus.

8. Spiritus sanctus Apostolos largissime repleuit, quod eos ab omni alia re vacuos inuenit. Tum demum humanus animus Dei capax est, si a seipso, id est, amore & iudicio proprio vacuus & dispoliatus fuerit. Quamdiu enim in nobis ipsis aliquid nostri superest, tamdiu ad Deum recipiendum iudicamur indigni.

FINIS TERTIAE PARTIS.

PARS